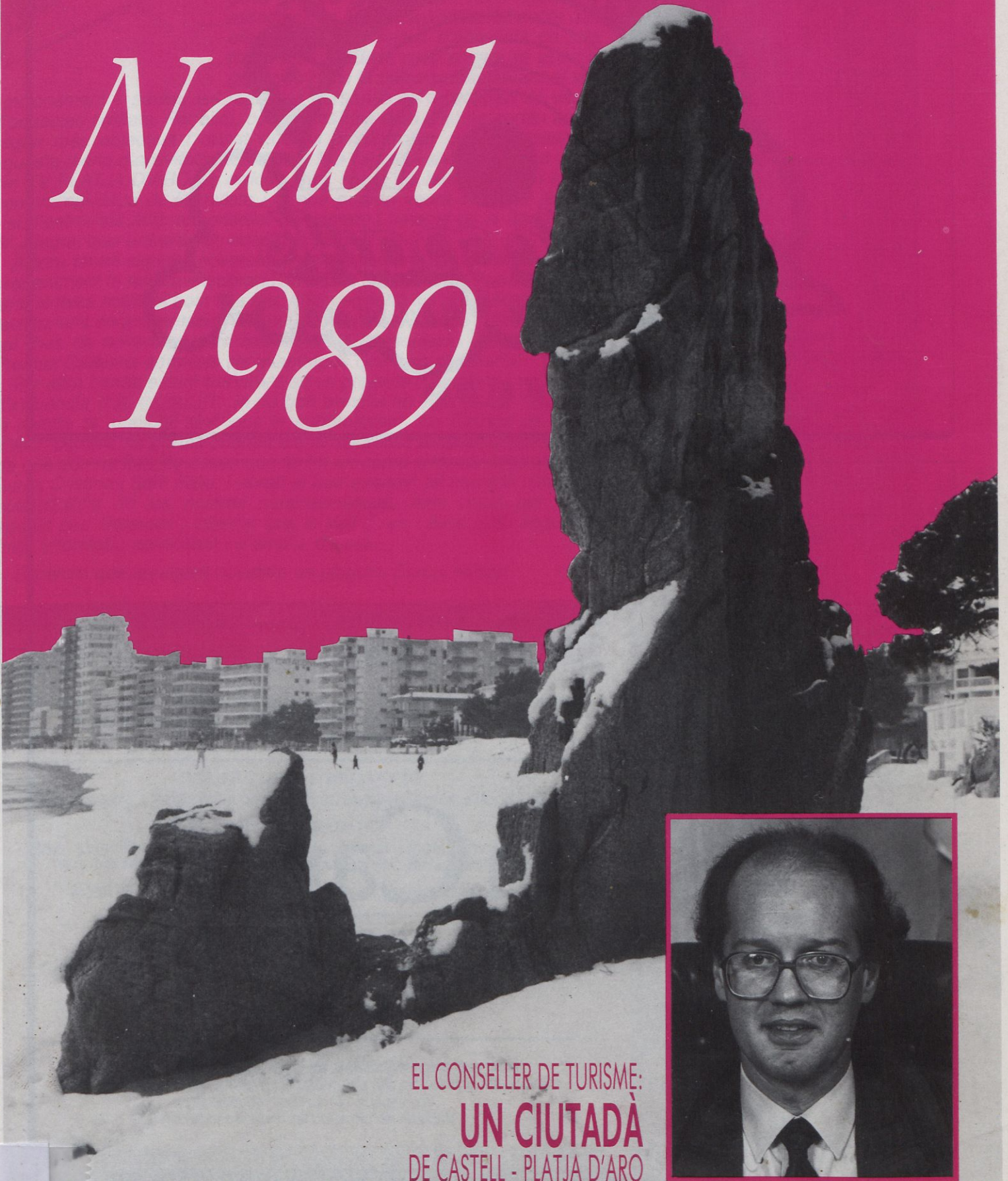


EL CARRILET

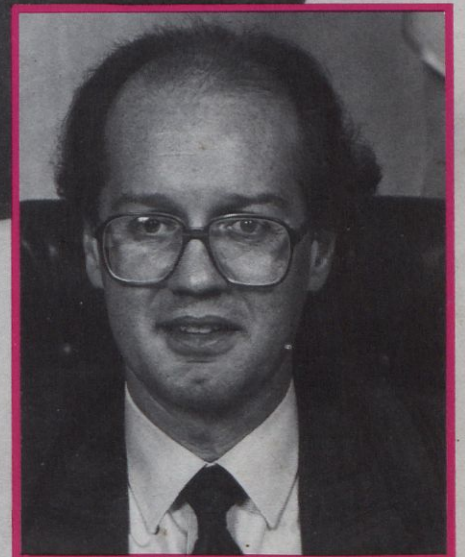
Núm. 16 - DESEMBRE 1989

150 PTA

Nadal
1989



EL CONSELLER DE TURISME:
UN CIUTADÀ
DE CASTELL - PLATJA D'ARO



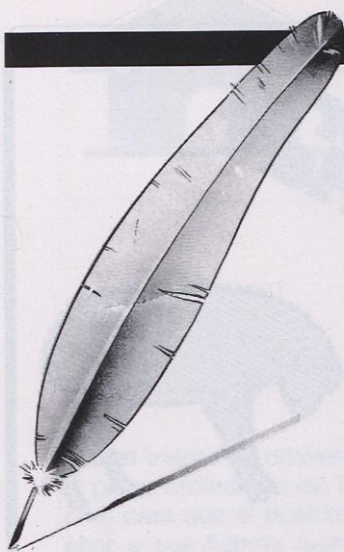


Tel. 81 78 64



"la Caixa"

CAIXA DE PENSIONS



En un dels programes de TV PLATJA D'ARO de no fa gaire, el tema a debatere en els mitjans informatius locals: Vall d'Aro Ràdio, la pròpia emissora i aquesta revista. D'aquella posada en comú de les nostres trajectòries, problemes i encerts, se'n derivà una col·laboració mútua que, al cap de poc, ha començat a fer-se en el cas de la TV local i EL CARRILET. Són moltes les associacions i clubs esportius del poble que ofereixen tot un seguit d'activitats de tota mena als ciutadans però encara és poca la gent que hi ha al darrera possibilitant el seu

funcionament i, sovint, les mateixes persones es repeteixen en varies d'aquestes entitats. Per això, conscients que amb unió es poden aconseguir més objectius i donat que és difícil trobar gent disposada a aquesta mena d'activitats, hem posat fil a l'agulla i així, heu pogut veure per TV PLATJA D'ARO els articles que, sobre els barris, sortien en els primers números de la revista i també podreu veure o potser ja l'heu vist, l'entrevista amb el conseller de comerç i turisme de la Generalitat, Sr. Alegre, que trobareu en aquestes planes.

Ahora tenim algunes novetats. Estem treballant per tal de que rebeu properament la revista ensobrada en bossa de plàstic en lloc de doblada amb la faixa habitual com fins ara. Això permetrà als qui colleccioneu la revista, una enquadernació més pulida i acurada. També i d'ençà el passat mes de novembre som membres de l'Associació Comarcal de la Premsa Catalana amb tots els avantatges que això comporta.

Per altra banda estem treballant en un projecte d'ampliació de la zona d'influència d'EL CARRILET. Ja de bon principi no vam limitar l'àmbit de la revista al municipi sinó que la subtitulàvem "La Revista de la Vall d'Aro" deixant les portes obertes a una hipotètica ampliació. Conscients de que són moltes les coses que tenim en comú amb els nostres veïns, Santa Cristina i Sant Feliu, i donat el buit existent en aquests pobles en publicacions de les nostres característiques, hem optat per donar aquest pas endavant i intentar que la Vall d'Aro i Sant Feliu tinguin un mitjà informatiu consolidat i d'àmplia difusió.

Esperem que aquestes novetats us plaguin. Bones festes!

EL CARRILET

Membre de l'ASSOCIACIÓ CATALANA DE PREMSA COMARCAL

EL CARRILET no es fa responsable necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats. Es permet la reproducció total o parcial dels articles, esmentant-ne la procedència.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

Pere Barreda, Cecilio Blanco, Josep Mir, Manuel Santos, Alfons Tauler.

COL·LABORADORS

Biko, Lluís Boix, Àngel Jiménez, M.F., Màrius Lleget, Amador Marín, Salomó Marquès, Emma Mir, Jaume Ramot, Rinus Rieris, Xevi.

FOTOS: Foto FLASH, Jaume Ramot, M. Santos, M.F., Arxiu

DISSENY: Xavier Amat - **GRÀFIQUES CURBET**

Dipòsit legal: GI-292-87

Grup Cultural "EL CARRILET" - Apartat 107 - 17250 PLATJA D'ARO

FOTOCOMPOSICIÓ I IMPRESSIÓ:

GRÀFIQUES **CURBET** - Girona

EL CARRILET reserva espai a totes les entitats del poble que tinguin fets i activitats que els interressi fer públic. Només cal adreçar els escrits a l'Apartat de Correus 107 o lliurar-los a qualsevol membre del col·lectiu de redacció.

5

Pirañas para la oposición

6

L'Escola de S'Agaró

9

La idiosincràsia dels Fanalencs

10

El joc del mag gandul

13

Informació municipal

16

Història

18

L'aligot comú llest per a judici

19

El Conseller de Turisme

23

Localidades

25

Opinió

27

La garota

28

Gente de pueblo, buena gente

31

Les Caixes d'Estalvi i el Municipi

32

Crònica de 60 dies

35

Esports

38

Vagó de cua

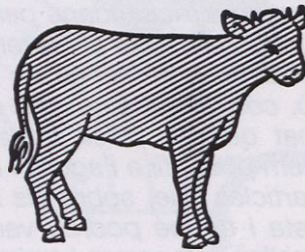
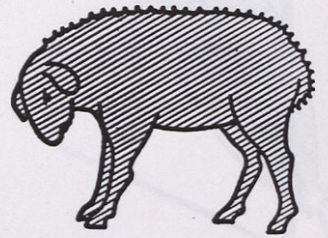
INSTAL·LACIONES



LLUM
AIGÜA
CALEFACCIÓ

Ctra. Sta. Cristina, s/n - Tel. 81 80 13 - PLATJA D'ARO (Girona)

**carnisseria
xarcuteria**



**MARTI
GOLL**

AVDA. LA PAU - ☎ 81 85 42
PLATJA D'ARO

CAIXA DE  BARCELONA

The logo for CAIXA DE BARCELONA, featuring a stylized cross with an upward-pointing arrow integrated into its top arm.



PIRAÑAS PARA LA OPOSICIÓN

El treinta de noviembre se celebró el pleno ordinario a las nueve de la noche, para que el pueblo pudiese escuchar a sus líderes fuera de las horas de trabajo; pero sólo llegaron a última hora cuatro hombres tenaces y el contumaz amigo Caralt. Y es que el pueblo tiene mucha confianza en sus líderes y por eso los deja solos.

Había pocos temas que tratar y los once magníficos concejales fueron en principio rápidos, quizás para no tener que levantarse a mear. Sólo al principio, porque después se lio la cosa a la hora de los **asuntos urgentes** y **ruegos y preguntas**.

En los prolegómenos alguien comenta que hay poco público porque es el último día de la declaración de la renta y un cierto aire frío, como de Tramontana, recorre la espina dorsal del que suscribe. Ricardo López se ha olvidado las gafas y se las pide prestadas a Mayte, una amiga del patio de butacas. El Alcalde, antes de comenzar, pregunta si falta mucha gente, a lo que Ramir Pons, contemplando la sala vacía, contesta que ya estamos todos.

Siguiendo el orden del día se leyó en primer lugar el acta de la sesión anterior, sobre cuya lectura hubo algún desacuerdo: Joan Giraut dejó bien claro que no estaba clara la transcripción de su anterior intervención, a lo que le respondió el señor secretario que la culpa era del señor Giraut a quien, de lo oscuro que hablaba, nunca se le entendía nada claro. Hubo sus más y sus menos y al final se acordó colocar un micrófono en exclusiva para Joan Giraut de forma que sus pausadas palabras llegasen con suficiente nitidez a los oídos del señor secretario. Punto zanjado.

En el área de Hacienda la oposición no estuvo de acuerdo con el baile de cifras por aquello de que algunas partidas del presupuesto cambiasen de rumbo sin previo aviso. Se aprobó el cambio de rumbo de esas partidas en contra de la oposición -6 a 5-, y la palabra **rumbo** volvió a salir repetidamente a lo largo del pleno. Con la aprobación de los temas de urbanismo, estaba prácticamente liquidado el pleno, salvo que...

...En asuntos urgentes CiU presenta una moción para que el actual gobierno municipal rectifique el rumbo y cumpla con los horarios y fechas ante-

riormente establecidos para las sesiones informativas, los plenos, etc. El barco va sin rumbo y así no se puede gobernar. Curiosamente todos dicen que sí a la urgencia del tema, aunque luego los cedeseos y el iniciativo digan que no al tema en sí, a la moción presentada por la oposición. Hay una pequeña discusión que puede quedar más o menos así:

Jaume Esteve (PSC). Sí a la moción.

Joan Bassó (IC). No a la moción, porque hay cosas más importantes que resolver.

Ramir Pons (CiU). Sí a la moción para que el equipo de gobierno guarde las formas.

Ricardo López (CDS). No a la moción. La moción no es creativa y puede presentarse en **ruegos y preguntas**. En un plazo de sesenta días se modificarán las bases para que el gobierno tenga libertad de convocatoria.

Joan Giraut se queja del "yo me lo guiso, yo me lo como" de Ricardo López en el tema del turismo en general y en el Foment en particular.

Joan Giraut. El Foment es casi una presentación de hechos consumados por parte de Ricardo López. Más comisiones y menos señor López. Que nos digan con qué puntos de la moción que hemos presentado están de acuerdo y en qué medida va a rectificar su rumbo este gobierno. Estamos viviendo una etapa de **involución**.

Ricardo López. Lo tuyo se llama **intrusismo**. En todo el tiempo que llevas en el Foment jamás has propuesto algo interesante. Para ti no existe el Foment.

Manel Duran (que nunca sabe bien por dónde van los tiros). A mí tampoco me parecen correctas las convocatorias de plenos y comisiones. Uno se tiene que enterar siempre a última hora.

Joan Giraut. Espero, señor secretario, que se haya oído eso de que nunca hice nada por el turismo. ¿Quién, si no yo, pidió los servicios públicos para la fiesta de la cerveza?

Aquí se produce un cierto batiburrillo, donde Ricardo López, Joan Bassó y Joan Giraut se disputan la paternidad de los meaderos. La oposición acusa al gobierno de provocar la ruptura entre gobierno y oposición.

Ricardo López. La ruptura la provocó la oposición ya en segundo pleno.

Jaume Esteve. La ruptura la provocó Ricardo López.

Ramir Pons. Siempre, señor López, estáis tirando las pelotas fuera.

Ricardo López. Nosotros tenemos las pelotas bien dentro.

El Alcalde corta la discusión:

Anicet Clara. Se vota en contra de la moción por seis a cinco. Puedo prometer y prometo que a partir de Diciembre los plenos tendrán un horario y fecha regulares.

En **ruegos y preguntas** los socialistas vuelven los temas ya manidos: el precio de los pipicanes, el paseo marítimo y su santa piedra, el parking subterráneo de la plaza de EUROPA... Y las preguntas se quedan sin respuesta. Otro tanto ocurre con Ramir Pons: ¿dónde se ubicará el cuadro de Niebla?, ¿tienen algún control los que talar el paseo de Ronda?, ¿qué hacen los caballos paseando por la playa?

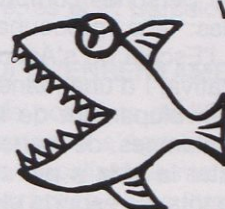
Se habla de la masía Bas que está bastante abandonada. Ramir pide que se haga una visita corporativa para comprobar su estado. Por lo visto hay un informe de su mal estado exterior, aunque no se sabe bien si quedan muebles dentro. «Los que vivían debieron llevarse los muebles». La mala impresión que sacamos es de que la masía Bas, patrimonio de todos y futura sede del Ayuntamiento, está dejada de la mano de Dios.

¿Dónde el rumbo? aún no se sabe qué se hará con el local que tiene el Ayuntamiento en el Eurocenter. Y de eso se queja Ramir Pons. Josep Ma. Bas quiere llevar allí el dispensario médico, mientras que el alcalde y Joan Bassó son de la opinión de que allí tiene que ir la policía municipal. Jaume Esteve apunta una tercera solución para que no haya desavenencias en los que gobiernan.

—Que en ese local se instale un gran acuario lleno de pirañas para la oposición.

A veces los socialistas tienen buenas ideas. Esta me la apunto.

Se despide sin más y os da la mano éste, que lo es, vuestro fiel



VULCANO



L'ESCOLA DE S'AGARÓ

SALOMÓ MARQUÈS

L'Escola de s'Agaró és obra personal de l'il·lustre pedagog gironí Narcís Masó i Valentí (Girona, 1890-1953), treballador infatigable i entusiàstic en el camp de l'educació a Barcelona i Girona.

Masó volia crear a s'Agaró un internat de primer ordre amb els criteris de l'Escola Nova, intentà aplicar al màxim els 30 punts que Ferrière va donar com a trets característics d'una Escola Nova un centre que fos un laboratori de pedagogia pràctica, un internat en plena naturalesa on de manera coeducativa es fomentés l'activitat personal del noi i de la noia a base de treballs manuals, potenciant al màxim els seus recursos.

No em sé estar de transcriure un text de Masó que, venint de qui ve, adquireix més relleu després de 40 anys d'ésser escrit: «L'escola és l'única fornal d'on poden sortir els ciutadans perfectes. És el sedàs on es comença l'autèntica tria entre els aptes i els ineptes per a la governació de l'Estat.

La sabiduria no és patrimoni dels rics. De vegades és la necessitat la que desperta la intel·ligència. Per això sovint veiem que és entre les classes riques on més abunden els ineptes.

Per això cal que l'escola sigui única per a totes les classes socials. Cal que tots tinguin les mateixes possibilitats de donar un bon rendiment a fi que es pugui destriar de debò els qui el donen perquè veritablement són millors.

No tothom és apte per a les mateixes tasques. Es pot fallar en una matèria però reeixir en una altra. La tasca de l'escola no ha d'ésser precisament fer surar el noi en una tasca pel qual se senti negat, sinó fer-li veure que, en el que sap fer, pot trobar-hi el mitjà de triomfar en la vida i d'ésser útil a la humanitat.

No hi ha ningú imprescindible. Tothom necessita de tothom. Per això l'escola ha de començar per combatre l'individualisme que fomenta l'escola tradicional».

És dintre d'aquesta mateixa òptica que cal inscriure l'Escola de s'Agaró, la de formar persones compromeses i responsables: «La preocupació primordial de l'Escola de s'Agaró serà la tasca educativa, i d'una manera especial el desenvolupament de la personalitat dels alumnes, de manera que si per un costat la vida a ple camp i la pràctica de tots els esports els permet

de pujar amb una salut robusta, per un altre la formació moral ha de donar per resultats obtenir homes d'esperit obert i lleial, cultes i respectuosos, enginyosos i decidits, que per a fer la seva via no hagin de pensar mai en recolzar-se sobre la seva fortuna, sinó sobre ells mateixos; homes que sentin a cada moment la responsabilitat dels seus propis actes davant Déu i davant la Pàtria»⁽¹⁾.

A l'hora d'estudiar aquesta escola tinc una doble font de documentació, la oficial, és a dir les instàncies adreçades al «Sr. Jefe de la Sección administrativa de Primera Enseñanza» de Girona i una altra consistent en l'opuscle informatiu editat per Masó per a propaganda de l'escola. No cal dir com són de diferents i contrastades aquestes dues fonts informatives, la primera de caire oficial, amb tota la documentació exigida per aquests casos: horaris, paperassa... la segona molt més vivencial i d'acord amb el pensament i la ideologia de Masó que, per altra part, coincideix amb els papers i documents que he pogut consultar dels antics alumnes. Faig notar que tot el que dic sobre l'escola ho és a partir del text del fulletó de propaganda, no pas de les instàncies oficials.

QUÈ VOL SER S'AGARÓ?

Ja hem vist com una de les finalitats primordials de l'Escola de s'Agaró és la de fer persones responsables davant Déu i la Pàtria, Catalunya. L'escola es crea, però, amb la intenció de ser un remei a la crisi familiar que Masó constata hi ha en la societat del seu temps, fruit del treball quotidià i dels horaris ciutadans que trenquen la unitat familiar; els fills cada dia estan més exposats a la convivència amb companys i persones de moralitat poc escrupulosa; de fet els pares veuen com els fills a mesura que passen els anys se separen d'ells i es va perdent la vida familiar. L'Escola de s'Agaró es presenta com una solució: «El nombre reduït d'alumnes (50 com a màxim) convivint a totes hores, en estudis, activitats, jocs, esplais i àpats amb un grup de vuit professors fixos i amb llurs famílies, i la seva situació en un racó ideal de la Costa Brava on res destorbi el desenvolupament d'aquest caliu familiar, seran la millor garantia que l'ambient que s'hi respirarà serà

més el d'una llar nombrosa i benestant, que no pas el casernari de la major part d'escoles de tipus ciutadà».

Els antecedents d'aquesta escola cal buscar-los d'una manera directa a l'Escola Blanquerna, i de manera més remota en les escoles d'Abbstholme (Anglaterra), Odenwalschule (Alemanya), La Chataigneraie, l'Institut Monnier o l'École Internationale (Suïssa) o l'École des Roches (França).

El lema de l'escola era «Pensar i Obrar i Déu dirà», i la seva finalitat, ja ho hem dit, és la d'una educació integral i perfecta «per això hom pot dir que l'objecte principal no serà la funció instructiva, sense que això vulgui dir que hagi d'ésser mai negligida».

L'ideal de s'Agaró «és treballar per a que els alumnes adquireixin una consciència moral, un sentiment de responsabilitat i un desig de treballar pel bé comú». En aquesta línia els criteris de control dels nois seran el respecte, la sinceritat, la fidelitat. Es fomentaran valors com la solidaritat, companyonia, renúncia d'un mateix a favor dels altres... Aquí s'hi veu l'empenya personal de Masó. Amb la pràctica de totes aquestes qualitats en sortirà beneficiat el país, ja que els alumnes són l'èlite que l'ha de dirigir a nivell ciutadà. Aquesta era una de les idees força de Blanquerna, ens ho diu un antic alumne: «Jo no podia deixar de tenir idees elitistes, perquè a l'escola ens deien que abans hi havia l'aristocràcia militar, després hi va haver la del diner, i ara hi hauria l'aristocràcia intel·lectual que, per definició, seríem precisament nosaltres mateixos. La voluntat de creació d'una classe es veia bé en el mateix recrutament dels alumnes. Si ara repassem la llista dels nois i noies, impressiona la quantitat que són fills, néts o nebots de personalitats conegudes». Afegint poc després: «Moltes de les coses que ens passaven o en les quals pensàvem s'expliquen perquè a l'escola ens feien creure que seríem grans homes. No solament hi havia l'esperança messiànica que un de nosaltres seria l'alliberador del país, sinó tot de petites esperances a nivell personal. Tu seràs un gran això; tu un gran allò».

Vista la llista dels alumnes matriculats a s'Agaró en el primer -i únic- curs veiem que de fet ja hi ha una èlite, una selecció. El preu (3.000 PTA anuals l'any 1935!) exclouia automàticament



tot un possible sector d'alumnes. L'internat, d'altra banda, estava pensat per un màxim de 50 alumnes, nombre exigít per una voluntat de fer les coses ben fetes. Els antics alumnes entrevistats ens han manifestat que la matrícula pel curs proper 1936-37 era gairebé completa.

ELS ALUMNES

L'escola només pogué funcionar el curs 1935-36. Durant aquest curs hi hagué nou alumnes a l'escola, dels quals tenim el full d'inscripció. Tots nois; hem trobat, però, les notes de fi de curs d'una noia, germana d'un dels nois. L'internat estava pensat mixt, així consta a la instància oficial. Diguem entre parèntesi que les instàncies oficials van signades per Estanislau Aragó i Turon i per Rosa M. Lluñas i Messtras, cunyat i esposa respectivament de Masó, ja que tots dos tenien el títol de mestre nacional. Masó posseïa el de diplomad de l'Institut de Ciències de l'Educació de Ginebra, títol que a efectes oficials era pràcticament nul.

Les escoles que han freqüentat els alumnes abans d'anar a s'Agaró són un bon indicador del tipus d'alumne que tindrà l'escola. Dos alumnes que venien de Sant Feliu de Guíxols havien estat a les escoles municipals i a l'acadèmia "La Instrucció Popular S.A.", els altres, que provenien de Girona i Barcelona, havien freqüentat: Mútua Escolar Blanquerna, Germans de la Doctrina Cristiana, Germans Maristes, Escoles Pies, Jesuïtes de Sarrià i Institut Gabriel Rauch de Ginebra.

Els pares dels alumnes a més d'omplir el full d'inscripció havien de complimentar diversos papers, tots en funció d'aconseguir una bona educació física i moral, p.e. full d'inspecció mèdica va des de saber el tipus de lactància amb que ha criat el fill fins a demanar-los si hi ha hagut algun avortament a la família i quants, passant per tota mena de qüestions que d'una manera o altra podien influir en l'educació del noi: si els pares viuen, si té germans i quants, edat que va començar a caminar... el fet de ser pocs alumnes ajudava notablement a poder fer aquest tipus de control, però no oblidem que també es feia a Blanquerna on hi havia varis centenars d'alumnes.

Certament Masó vol complir el postulat de l'Escola Nova de conèixer el noi a fons i posa els mitjans al seu abast per aconseguir-ho.

L'HORARI

L'horari tipus que hi ha en el fulletó de propaganda ja ens revela alguns detalls significatius de l'escola.

- 7 llevar-se;
- 7'30 gimnàstica;
- 7'45 estudi (missa per als que vulguin);
- 8'15 esmorzar;
- 8'45 estudi;
- 12'15 esbarjo;
- 1 dinar;
- 1'45 migdiada;
- 2'45 treballs manuals;
- 4'45 berenar i jocs;
- 6 treball de biblioteca;
- 8 sopar;
- 9 vida social;
- 10 dormir.

Aquest horari no és utòpic, els antics alumnes ens han confirmat que es portava a la pràctica. Pel que respecte a la missa, a l'escola hi vivia un capellà Mn. Barceló, i no oblidem que aquesta havia fet una opció religiosa: «Deu dirà» era part del seu lema. Quant les tres hores i mitja d'estudi del matí se'ns diu: «S'evitarà la fragmentació excessiva del temps per poder aprofundir els treballs dins de cada matèria. No hi haurà altres descans que els que, segons la tasca, acordin professor i alumnes per breus moments».

L'horari ens mostra amb quina fidelitat Masó procura aplicar els punts ideals de l'Escola Nova a s'Agaró, p.e. el punt 6 de la Carta Magna de l'Escola Nou diu: «L'Escola Nova organitza treballs manuals. Els alumnes han de dedicar almenys una hora i mitja diària a aquesta activitat», i el punt 18 «L'ensenyament, pròpiament dit, només ocupa el matí. Durant la tarda es dediquen una o dues hores, segons l'edat, a l'estudi personal»⁽²⁾.

Cal tenir present que durant aquest primer curs i degut al fet d'haver-hi només 9 alumnes quines edats oscil·laben entre 9 i 16 anys, pràcticament cada alumne tenia un professor que estava només per ell.

ELS PROFESSORS

Masó vol crear una escola on hi hagi un ambient de família, això és una constant en la propaganda. Per aquest motiu a s'Agaró hi viurà ell amb la seva família: la muller i la filla petita, a més estarà acompanyat d'alguns mestres que hi residiran de manera permanent i d'altres hi residiran alguns dies

a la setmana, ja que la combinen amb la seva feina a Barcelona. El professorat era el següent: Educació religiosa i literària: mossèn Bartomeu Barceló; educació científica: Enric Llopis, perit industrial i diplomad a l'Institut Químic de Sarrià; educació artística: Carles Baró i Joan Mirambell, decoradors de s'Agaró; educació musical: Joan Llongueras, fundador de l'Institut Català de Rítmica i Plàstica, i Montserrat Crespo; educació general: Rosa Lluñes, Montserrat Crespo i Manuel Pla; educació física: Guillem Blume i Enric Llopis; llengües estrangeres: Mlle. Germaine Pidoux.

L'ambient de família tenia un moment fort en la vida de cada dia a les 9 del vespre, temps dedicat a la vida social. La mateixa estructura de l'escola afavoria aquest clima familiar, l'edifici material on hi havia l'escola provisional era un hotel que s'adaptava per escola i que de cap manera havia estat pensat com un internat. El dissenyador fou Rafel Masó, conegut arquitecte gironí i germà de Narcís. Dormitoris per a dues persones, sales d'estar. Cada alumne o petit grup d'alumnes anava a estudiar allà on li agradava més.

Entre els papers de l'escola hi ha diverses aques i treballs que els alumnes dedicaven als professors o a companys seus, són un bon exponent d'aquest ambient de família que s'havia aconseguit a l'escola. En un treball intitulat "Retrat d'un mestre" un dels alumnes escriu: «Conec un senyor que duu ulleres. És un poeta de debó... Quan es posa a enraonar no acaba mai. Sempre diu "ni més ni menys"; aquesta paraula a tothom fa gràcia. Hi ha cops que després de dinar tothom es posa a riure perquè pensem amb allò. Quan fa classe al bosc tots els nois li tirem pinassa pel damunt del barret perquè aquest senyor és el nostre professor de religió. I sempre que fa bo anem al bosc a fer la classe de religió i per això li podem tirar pinassa. Quan s'aixeca es toca el sombrero: llavors li cau la pinassa que li hem posat. Si no sabeu qui és aquest senyor, ja us ho diré, és el P. Barceló».

L'ESTUDI I L'ENSENYAMENT

Fidel als postulats de l'Escola Nova l'ensenyament a s'Agaró es fa en petits grups, treballant de manera essencialment pràctica. «La cultura llibresca,



L'ESCOLA DE S'AGARÓ

de memorització, serà solament un colorari a una tasca ja resolta i sabuda, i acceptada com una necessitat per a la preparació d'uns exàmens»⁽³⁾. No oblidem que els alumnes havien d'anar-se a examinar a l'institut de Sant Feliu de Guíxols.

A l'opuscle no s'especifiquen quines matèries són estudiades a l'escola, en les instàncies oficials hi ha la llista de totes les assignatures que s'ensenyaran: lectura, escriptura, aritmètica, geometria, ciències, agricultura, geografia, literatura, història natural, urbanitat, gramàtica, lliçons de coses, història d'Espanya, treballs manuals (en el cas de les noies substituïda per la labor). El que sí senyala l'opuscle són els grans apartats en que es divideix l'educació que vol donar-se a l'escola: moral; intel·lectual i científica; llenguatge; física, esports i excursions; artística; musical; manual; escoltisme.

Els idiomes oficials seran el català, el castellà i el francès. A l'escola es parlava català sempre, el desig de parlar francès, aquest primer any es quedà en això: en un desig. Tampoc es pogué dur a terme la voluntat de l'escola de portar els nois a Anglaterra i Alemanya durant l'estiu per millorar aquests idiomes que s'haurien estudiat durant el curs de manera voluntària.

Tenen gran importància a l'escola: el llenguatge i tot el que hi estigui relacionat. «Una persona culta ha de saber expressar-se en la llengua que correspongui; i la base de l'expressió escrita és i serà sempre l'expressió oral, la qual serà treballada per tots els mitjans imaginables: rondalles, escenificacions, parlaments, conferències...»⁽⁴⁾.

L'educació física, esports, excursions... totes aquestes activitats tenen un lloc preponderant en la vida de s'Agaró. Ens trobem en el moment de l'esclat de la gimnàstica sueca —fins aleshores pràcticament desconeguda a casa nostra— i que començava a practicar-se a les escoles municipals de Barcelona. La gimnàstica rítmica hi era practicada. El que més es feia eren excursions i sortides en bicicleta, en aquest sentit l'escola pel fet de ser a l'aire lliure era privilegiada.

L'educació escolta mereix un tractament especial. Masó considera el moviment fundat per Baden Powell com la millor organització i la que respon

de manera més adequada a les necessitats psicològiques dels adolescents i, tot i que la línia general de l'escola hi està inspirada, qui vulgui podrà formar part dels Minyons de Muntanya, adherits a la Germanor de Minyons de Muntanya. Masó n'era un dels dirigents principals i un entusiasta veritable. L'estiu del 1935, poc abans de començar el treball a l'escola de s'Agaró, escriu als escoltes de Manresa amb aquest entusiasme: «Avant, minyons, avant. No descoratgeu mai. El món ens mirarà amb estranyesa o indiferència; pero mentre una civilització s'enfonsa, esmaperduda, nosaltres posarem els fonaments d'una pàtria millor, en la que Manresa, gràcies als seus minyons, resplendirà amb tota la llusor dels seus temps pretèrits. Avant, minyons, avant»⁽⁵⁾.

No és ara el moment de fer un estudi de l'escoltisme, però sí que cal recordar les conclusions del primer congrés nacional de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana (12 al 14 d'abril de 1936):

1. Cal que a les escoles catalanes totes les activitats escolars siguin orientades a la formació moral dels deixebles.

2. Per tal de facilitar aquesta tasca i tenint en compte que la formació moral sempre és funció de la vida col·lectiva, cal organitzar tant com sigui possible la vida de les escoles catalanes dintre aquelles organitzacions que més facilitin la tasca de l'educació del caràcter.

3. Una de les organitzacions més a propòsit per facilitar als infants de Catalunya l'educació del caràcter i la formació de la personalitat és l'escoltisme de Baden Powell que té a la nostra terra una representació autèntica en l'organització anomenada "Germanor de Minyons de Muntanya".

4. Cal ajudar i protegir l'obra escoltista, sobretot quan aquesta és avalada per organitzacions solvents i degudament autoritzades...⁽⁶⁾.

AVALUACIÓ DELS ALUMNES

Ja hem vist com al moment d'inscriure's a l'escola se'ls hi feia omplir uns oficis que servien per millor coneixement del noi a partir del coneixement de la família. Els criteris de l'escola eren de fer un examen inicial antropològic, psicològic i pedagògic, re-

petint-lo a final de curs per veure els canvis haguts.

Algunes de les notes de l'opuscle —ja ho hem dit— es van quedar en bones intencions en aquest primer any de funcionament, no fou així pel que fa a aquest aspecte. Hem tingut l'oportunitat de poder consultar els test fets als alumnes. Algunes de les fitxes consultades són de l'escola Blanquerna i suposem —degut als lligams que hi havia— serien la pauta per s'Agaró: dades antropomètriques, sanitàries, fulls d'observació psicològica, full d'inspecció mèdico-escolar.

En els informes psicològics dels infants hi ha l'edat cronològica i mental dels alumnes, el quadre amb les proves Terman i totes les anotacions que calen, acompanyat de quocient intel·lectual. L'examen analític de la intel·ligència es feia mitjançant la prova de Meili amb les gràfiques acolorides segons els diferents tants per cent. També se'ls hi feia la prova de Vermeyley per a l'estudi de l'atenció concentrada i la de Mira per l'atenció sostinguda interna i externa, acabant amb un judici sobre la personalitat del noi estudiant. Sovint aquest judici anava acompanyat d'indicacions complementàries.

A MANERA DE CONCLUSIÓ

Aquesta és l'Escola de s'Agaró. L'únic intent conegut a les nostres comarques d'aplicació al màxim de fidel dels 30 punts senyalats per Adolf Ferrière com a característics del moviment de l'Escola Nova. I no hi oblidem l'afegit posterior d'A. Martorell que en els països llatins aquestes escoles «són, en general, confessionals i religioses i conreen una profunda educació espiritual i religiosa»⁽⁷⁾.

És difícil fer-ne un judici de s'Agaró. La seva curta existència no permeté de dur a terme el cúmul d'il·lusions de Masó. Vista la intensa i engrescadora personalitat del creador de s'Agaró ens atrevim a conjeturar que l'escola hauria reeixit. L'interrogant que planteja A. Galí quan parla de l'Escola de s'Agaró de si Narcís Masó «hauria arribat a dotar-la de continguts prou intensos i pregons que li donessin l'alta qualitat educativa que l'havia de sostenir» queda sense contestar i cal tenir-lo present ja que procedeix d'una persona que el coneixia profundament



i amb la qual havien compartit molts anys de treball educatiu.

Personalment no ho sé si l'escola hauria tingut el nivell educatiu que Galí n'esperava de l'obra del seu col·laborador; pels testimonis recollits dels antics alumnes i d'altres col·legues de Masó m'atreveixo a manifestar que s'Agaró hauria anat endavant, malgrat les dificultats, i que això hauria estat possible gràcies a la decidida voluntat de Masó. Voluntat expressada clarament en aquest text seu que és el millor colofó d'aquest breu intent de recuperar un dels nostres educadors: «Les democràcies futures, en les que els homes s'estructurin ni pel seu poder ni per la seva riquesa ni per la seva gosadia, sinó per la seva capacitat i la seva intel·ligència, s'han de forjar per força en la forma de l'ESCOLA NOVA».

(1) ESCOLA DE S'AGARÓ, curs 1935-36, opuscle informatiu sense data d'impressió, pàg. 4.

(2) V. MARTORELL, A., *Com realitzar pràcticament...*, citat pàg. 13.

(3) ESCOLA DE S'AGARÓ, citat, pàg. 8.

(4) *Ibidem*, pàg. 9.

(5) Butlletí Minyons de Manresa i Estol de Follets del Bages, III, núm. 31, juliol-setembre 1935, Manresa, pàg. 3.

(6) SERRA, A. *Història de l'escoltisme...*, citat, pàg. 55.

(7) MARTORELL, A., *Com realitzar pràcticament...*, citat, pàg. 15.

LA IDIOSINCRÀSIA DELS FANALENC

De tots és conegut que la paraula idiosincràsia ens serveix per definir el tarannà d'un poble, d'una nació, d'un col·lectiu, etc., doncs així almenys ens ho van ensenyar a història de l'art. Si aquest mot intentem aplicar-lo a la nostra vila, surt el dubte de si pot definir-se entre nosaltres aquesta fascinant paraula puix, fins i tot, em pregunto si Platja d'Aro encara té identitat com a poble amb tot el sentit que aquesta paraula engloba.

La meua jove inquietud prefereix més il·lusionar-se amb aquesta captivadora paraula que amb els pocs fonaments continguts en l'altre plantejament. Així per detectar els símptomes del caràcter dels fanalencs, hauríem d'observar el grau d'intervenció o de col·laboració dels veïns empadronats en les activitats que es porten a cap; quants hi cooperen en les tasques?, quin grau de participació hi tenen? i d'altres valoracions que ara no se m'acudeixen.

Si se m'acudeix l'encisador acolorit que presenten els carrers per carnaval, per la festa de la cervesa o en d'altres festes. També volta pels meus pensaments l'alegria i la manera de volcar-se dels menuts i joves en tots els esports i moviments efectuats a la nostra vila.

Gent de tota mena en gaudeix i hi col·labora, però el significat de **col·laborar** inclou altres conceptes. És a dir, a part de la cooperació més o menys passiva, en aquestes activitats, hi ha darrera una gent a qui gairebé els podríem anomenar herois, doncs són els qui porten el pes i aporten les idees per llançar les tasques endavant i tenen molt clara la distinció entre aportar unes idees i cercar uns "interessos".

Aquest és el quid de la qüestió, doncs no tothom vol enfrontar-se a afers així sense aconseguir un guany. Gairebé ningú es vol mullar el cul, tan sols uns pocs semblen capacitats per encaminar-se cap a una lluita solitària que esdevindrà a molts mals de cap però que, de ben segur, són els que mantenen viu el caliu d'aquest poble mig adormit.

Fins ara, han sortit amb comptagotes grups que han anat organitzant activitats, que han volgut enriquir el poble i s'han trobat aïllats. Val la pena afegir-se a qualsevol d'aquests col·lectius i desinflar aquell tòpic de que sempre són els mateixos els qui fan les coses i que per això no surten bé, no és digne de la nostra idiosincràsia! Mantenir una actitud crítica com aquesta és pròpia dels egoistes.

Aleshores, a més de mimar els nostres negocis, hem d'afegir-nos als clubs, centres de reunió i d'altres per gaudir-hi de la intervenció directa i mai negar la nostra col·laboració. O potser és més còmode observar els braus de la barana i reposar sabent que financem un monument als pocs que lluiten perquè el jovent i tot el poble creixi? De ben segur que aquests —fins avui— herois prefereixen més que tots ens aboquem a qualsevol activitat.

Hem de ser conscients que ens hi va a tots i crec que no serveix de consol pensar que uns pocs estan mantinguent la veritable idiosincràsia dels fanalencs. Malgrat tot, gràcies en nom de tots els veïns a aquests herois que aspiren a donar una continuïtat al poble.

BIKO



EL JOC DEL MAG GANDUL

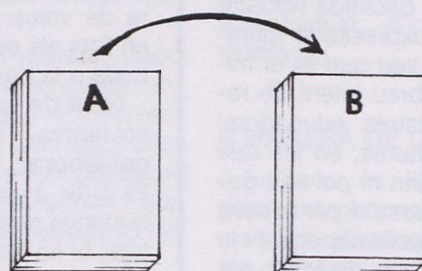
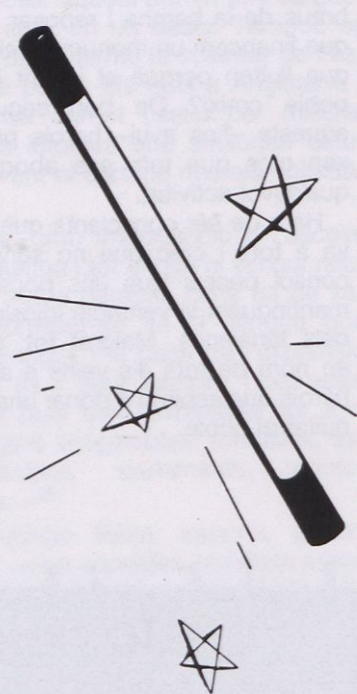


Aquest és un joc indicat per a mags que no els hi agrada gaire treballar o bé es cansen molt depressa.

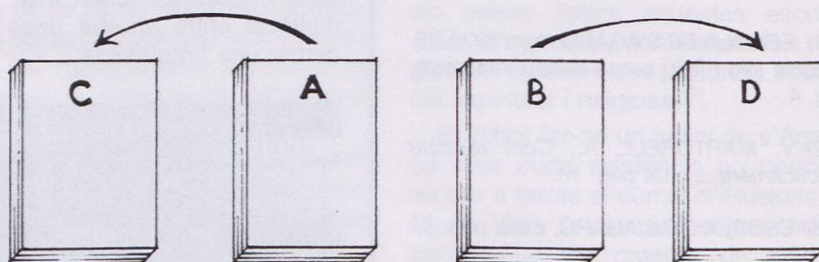
Tenim un joc de cartes posades sobre la taula. Fem tallar la baralla per la meitat aproximadament quedant dos pilons. Indiquem a l'espectador o amic que talli altra vegada un dels pilons i tot seguit l'altre. Quedaran quatre pilons. Indicarem que reculli un piló i que posi tres cartes del damunt a la part de sota i després una carta sobre cadascun dels altres tres pilons (les cartes es recolliran sempre de la part de sobre del paquet que té a les mans). Fet això, deixa aquest piló i fa el mateix amb la resta de paquets de cartes que hi ha sobre la taula. En total haurà fet aquesta operació quatre vegades. Un cop acabat, l'indicarem que giri la carta de sobre cada piló (els quatre) i, sorprés, veurà que són els quatre asos o si és vol, els quatre reis.

Secret: Només heu de situar els quatre asos o reis junts i sobre la baralla de cartes. D'aquesta manera es posen sobre la taula. Amb una mica d'habilitat podreu barrejar sense perdre la posició de les quatre cartes claus. Per fer això, és necessari fer una barreja falsa mirant les cares o figures cap el públic i barrejant només la part frontal sense arribar mai a la part on hi han les quatre cartes.

És molt important controlar a quin piló estan situades els quatre asos o reis ja que les operacions de canviar cartes que tindrà de fer el nostre convidat s'hauran de començar pel costat contrari on hi han les cartes clau. Mireu el dibuix.

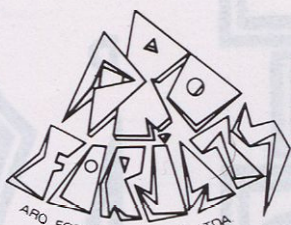


Els asos són en el paquet **B** ja que abans de tallar estava sobre l'**A** formant la baralla de cartes.



Al tallar una altra volta **A** formarà un altre piló **C** i al tallar el **B** quedarà format el **D** on hi han els quatre asos.

L'espectador ja no sap on és. Ha tallat tres vegades i ha perdut la pista de la part que estava sota la baralla; té la seva feina i, a més, no sap el que pretenem aconseguir. És aconsellable, com qualsevol altre joc, no repetir-lo. Un cop els pilons situats com en el dibuix (2), donareu les instruccions perquè comenci pel paquet contrari al que té les cartes clau, és a dir, començarà pel paquet **C**.



ELECTRICITAT · FONTANERIA
SERRALLERIA · CALEFACCIÓ

c/. Les Sorres, s/n.
Tel. (972) 81 89 91

17853 CASTELL D'ARO (Girona)



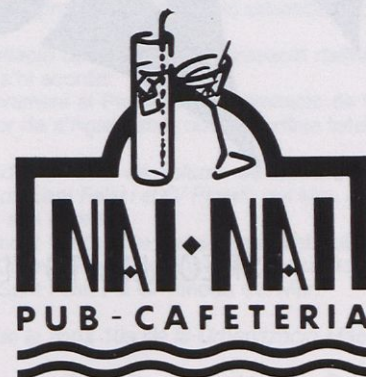
Tel. 81 81 30

cafeteria

Platja d'aro

snack · bar

ramir



Galeries CARILLON / Ctra. Palamós
PLATJA D'ARO
AMBIENT MUSICAL

CATEURA
droguerie
PLATJA D'ARO

- DISTRIBUÏDORS DE PINTURES TITAN i VALENTINE
- MOQUETES
- PAPERS PINTATS
- PLÀSTICS
- PERFUMERIA
- ACCESSORIS BANY
- PRODUCTES PISCINES
- PRODUCTES NETEJA

CATEURA I

Magatzem i oficines, Ctra. Sta. Cristina, s/n - Tel. 81 81 39

CATEURA II

Ctra. Sta. Cristina, 6 - Tel. 81 75 44

CATEURA III

C/ Juli Garreta, 31 - EUROCENTER - Tel. 81 64 28



"JAPET"

Ctra. Palamós, 18-20
Tel. (972) 81 73 66

PLATJA D'ARO (Girona)



La Grillade
RESTAURANT FRANÇAIS

- Parrillada de carns a la llenya.
- Obert tot l'any
- Preus especials pels "currants"

c/. Pinar del Mar, 14
Telèfon 81 73 33

PLATJA D'ARO

ZODIAC

ESPECIALITATS VI DE BOTA • PA AMB TOMÀQUET I PERNIL

CELLER ZODIAC
C/ Pinar del Mar, 9
PLATJA D'ARO
Telèfon 81 81 41

HOTEL COSMOPOLITA***

C/. Pinar del Mar, 1
Tel. (972) 81 73 50

HOTEL ACAPULCO**

C/. Mediterráneo, 1
Tel. (972) 81 71 62

HOTEL CLARAMAR***

C/. Pinar del Mar, 10
Tel. (972) 81 71 58

HOTEL PLANAMAR**

Avda. de la Paz, 3
Tel. (972) 81 71 77

HOTEL BULEVARD**

Centre Comercial - Ctra. Sant Feliu
Tel. (972) 81 78 74



INFORMACIÓ MUNICIPAL

**SESSIÓ PLENÀRIA ORDINÀRIA
(28 de setembre de 1989)**

Comunicacions, notificacions i ratificacions de l'Alcaldia-Presidència i de la Comissió de Govern.

Contractar a les persones que seguidament es detallen com a auxiliars de Policia Local,

Nom	Alta	Final Co.
Joana Deulofeu i Reixach	17-VII-89	30-IX-89
Núria López Martínez	01-VII-89	30-IX-89
Cristian Iniesta Cabrera	17-VII-89	30-IX-89
Antonia Sánchez Bravo	17-VII-89	30-IX-89

Prorrogar fins el 31 de desembre, d'enguany, el contracte al Sr. Jordi Perianes i Estella.

Contractar al Sr. Gerardo Prohías Fornós, com a Auxiliar de la Biblioteca Municipal, des del dia 18 de setembre i fins el dia 27 d'octubre d'enguany.

Contractar al Sr. Shupinder Singh, per desenvolupar les tasques de peó en la Brigada d'Obres i Serveis d'aquest Ajuntament.

Declarar vàlida la licitació i adjudicar el concurs per a la construcció i posterior gestió d'un aparcament subterrani a la Plaça d'Europa i l'exploració d'aparcament de superfície en favor de l'entitat mercantil "ODAMA CONSTRUCCIONES Y PROYECTOS, S.A."

Contractar pel període de tres mesos prorrogables a la Srta. Sonia Valls i Prieto per desenvolupar les tasques d'Auxiliar de la Llar d'Infants d'aquesta localitat.

Prorrogar el contracte de la Srta. Patricia Pi i Martínez pel període de tres mesos prorrogables per desenvolupar les tasques d'Auxiliar de la Llar d'Infants d'aquesta localitat.

Es sotmeten a la consideració dels reunits les ratificacions de les precedents resolucions i acords de la Comissió de Govern, donant el següent resultat:

- Grup CDS, vot afirmatiu a la totalitat de ratificacions.
- Grup CiU, abstenció a la totalitat de Decrets de l'Alcaldia, abstenció al 1r., 3r. i 4t. acords de la Comissió de Govern, i vot negatiu al 2n. acord de la Comissió de Govern.
- Grup PSC, abstenció a la totalitat de Decrets de l'Alcaldia, abstenció al 1r., 3r. i 4t. acords de la Comissió de Govern, i vot negatiu al 2n. acord de la Comissió de Govern.
- Grup IC, vot afirmatiu a la totalitat de ratificacions.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'OBRES I URBANISME

Pla General d'Ordenació Urbana. Text Refós i Modificacions puntuals. Aprovació inicial.

Es sotmesa a votació la proposta, amb el següent resultat: vots afirmatius, Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions, Srs. Pons, Enric López, Giraut, Duran i Esteva (5).

S'hi acorda aprovar inicialment:
Les modificacions puntuals de la Normativa i dels Annexos Normatius I i II del Pla General d'Ordenació Urbana, així com el canvi de la zonificació del terreny situat al sector del Pinell que passa a subzona 15b enlloc de l'actual 15a.

Projecte de reparcel·lació U.A./C.4 "Rambla Castell". Aprovació inicial.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Pons, Enric López, Giraut i Bassó (8); vots negatius: Srs. Duran i Esteva (2).

S'hi acorda:
Aprovar inicialment el projecte de reparcel·lació de l'àmbit modificat de la unitat d'actuació C.4 "Rambla Castell".

Estatuts i Bases d'Actuació de la Junta de Compensació del Pla Parcial "Mas Torrebosca", subsector 1r. Aprovació inicial.

Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar inicialment els Estatuts i Bases d'Actuació de la Junta de Compensació del primer subsector del pla parcial "Mas Torrebosca".
Estatuts i Bases d'Actuació de la Junta de Compensació de l'U.A./G.3 "Cim d'Aro". Aprovació inicial.

Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar inicialment els Estatuts i Bases d'Actuació de la Junta de Compensació de la unitat d'actuació G.3 "Cim d'Aro".

Unitat Urbanística 8 Sant Pol. Sol·licitud d'incorporació del sòl urbanitzable no programat al procés d'urbanització mitjançant la formalització d'un PAU.

Per unanimitat s'hi acorda:
Admetre a tràmit la petició del Sr. Josep Gil i Romà que actua en nom propi i en representació de quatre propietaris més de terrenys inclosos dintre de la unitat urbanística núm. 8 delimitada pel Pla General al sector de Sant Pol, per tal de que aquest sòl urbanitzable no programat s'incorpori al procés d'urbanització mitjançant la formalització del corresponent programa d'actuació urbanística.

Projecte de delimitació de l'U.A./S.18. Aprovació definitiva.
Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar definitivament el Projecte de delimitació de l'Unitat d'Actuació S.18 del sector de s'Agaró amb una superfície total de 31.890 m².

Estudi de Detall d'ordenació de volums de les finques ubicades a la cruïlla de la Ctra. de Sant Feliu i el C/ Pineda del Mar. Aprovació inicial.

Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar inicialment l'Estudi de Detall presentat pels senyors Domingo, Assumpció i Carme Bona i Cruañas, per l'ordenació de l'illa situada entre la Ctra. de Sant Feliu i el C/ Pineda del Mar.

Estudi de Detall de la zona 10a de la Urbanització Mas Nou. Aprovació definitiva.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions: Srs. Pons, Enric López i Giraut (3); vots negatius: Srs. Duran i Esteva (2).
S'hi acorda:
Aprovar definitivament l'Estudi de Detall de la zona 10a. de l'Urbanització Mas Nou, promogut pel Sr. Alfonso Tops Helsen.

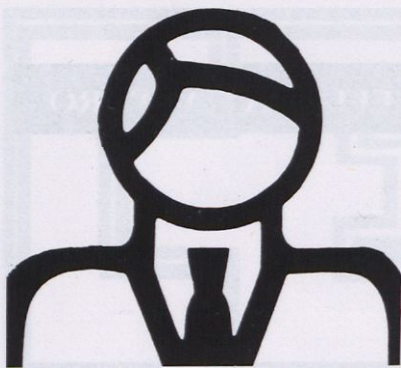
Modificació de l'Estudi de Detall de l'U.A./S.10 del Sector de Sant Pol. Aprovació inicial.

Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar inicialment la Modificació de l'Estudi de Detall de la U.A./S.10 del sector Sant Pol.

Projecte d'urbanització d'ampliació del sanejament de s'Agaró. Aprovació definitiva.

Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar definitivament el Projecte d'ampliació del Sanejament del sector de s'Agaró, en els mateixos termes i condicions que a l'aprovació inicial.





INFORMACIÓ MUNICIPAL

Projecte d'Urbanització de la U.A./G.3 "Cim d'Aro". Aprovació definitiva.

Per unanimitat s'hi acorda:
Aprovar definitivament el Projecte d'Urbanització "Cim d'Aro" en els mateixos termes i condicions que per a l'aprovació inicial.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA

Ordenances Fiscals pel 1990 reguladores dels Impostos i Taxes Municipals. Aprovació inicial.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); vots negatius: Srs. Pons, Enric López i Giraut (3); abstencions: Srs. Duran i Esteva (2).

S'hi acorda:

Primer: Aprovar provisionalment la fixació dels elements necessaris per la determinació de la quota tributària i de les respectives ordenances fiscals reguladores dels impostos obligatoris sobre:

TIPUS DE GRAVAMEN

	Urbans	Rústics
a) Béns immobles	0'70	0'50
b) Vehicles de tracció mecànica: L'impost s'exigirà d'acord amb el quadre de tarifes de l'art. 96 de la Llei 39/88 i, en tot cas, sense reduir les tarifes vigents durant 1989.		

Segon: Aprovar provisionalment l'establiment, tipus de gravamen i les ordenances fiscals reguladores dels impostos voluntaris sobre:

TIPUS DE GRAVAMEN

a) Construccions, instal·lacions i obres	2%
b) Increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana	22%
c) Publicitat: mateixos elements, bases i quotes vigents durant 1989.	

Ordenances Fiscals pel 1990 reguladores dels Preus Públics. Aprovació inicial.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions: Srs. Pons, Enric López i Giraut (3); vots negatius: Srs. Duran i Esteva (2).

S'hi acorda:

Aprovar l'establiment dels preus públics següents:

- Preu públic per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic:
 - a) Quioscs i casetes, llocs de venda, parades, portades, aparadors, vitrines, tanques, toldos i similars, per m² i dia 70 PTA
 - b) Sondatges, rases, ocupació amb materials de construcció, escombraries i altres, per m² i dia 100 PTA
 - c) Taules i cadires, per any o fracció, una taula i quatre cadires:
 - en carrers de 1a. 4.200 PTA
 - en carrers de 2a. 2.100 PTA
 - d) Anuncis en columnes o instal·lacions anàlogues per m² i dia 40 PTA
 - e) Activitats no sedentàries per m² i dia 100 PTA
 - f) Màquines automàtiques o d'expedició de productes alimenticis i begudes, per any o fracció 15.000 PTA
 - g) Estacionament de vehicles (1)
 - h) Ocupació del subsòl, el sòl i la volada (1)
 - i) Entrada de vehicles (1)
- (1) S'aplicaran les mateixes tarifes que regien l'any 1989 a l'Ordenança Fiscal corresponent.
 - Preu públic pel subministrament d'aigua, gas i electricitat: En cada moment es repercutiran les tarifes vigents de les respectives companyies subministradores.
 - Preu públic per a la conducció de cadàvers i altres Serveis Funeraris.
 - Preu públic de l'Escola Municipal de Vela: S'ajustaran les tarifes als costos de cada activitat desenvolupada.
 - Preu públic de la Guarderia Municipal:
 - Serveis ordinaris (curs escolar): s'incrementaran un 7% respecte a la taxa vigent durant 1989.
 - Serveis extraordinaris (estiu i vacances escolars): S'ajustaran les tarifes als costos de cada servei o activitat de la Guarderia Municipal.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CULTURA I ESPORTS

Proposta de creació d'una emissora municipal de ràdio a Castell-Platja d'Aro, i d'adhesió a l'EMUC.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions: Srs. Pons, Enric López i Giraut (3); vots negatius: Sr. Duran (1).

S'hi acorda:

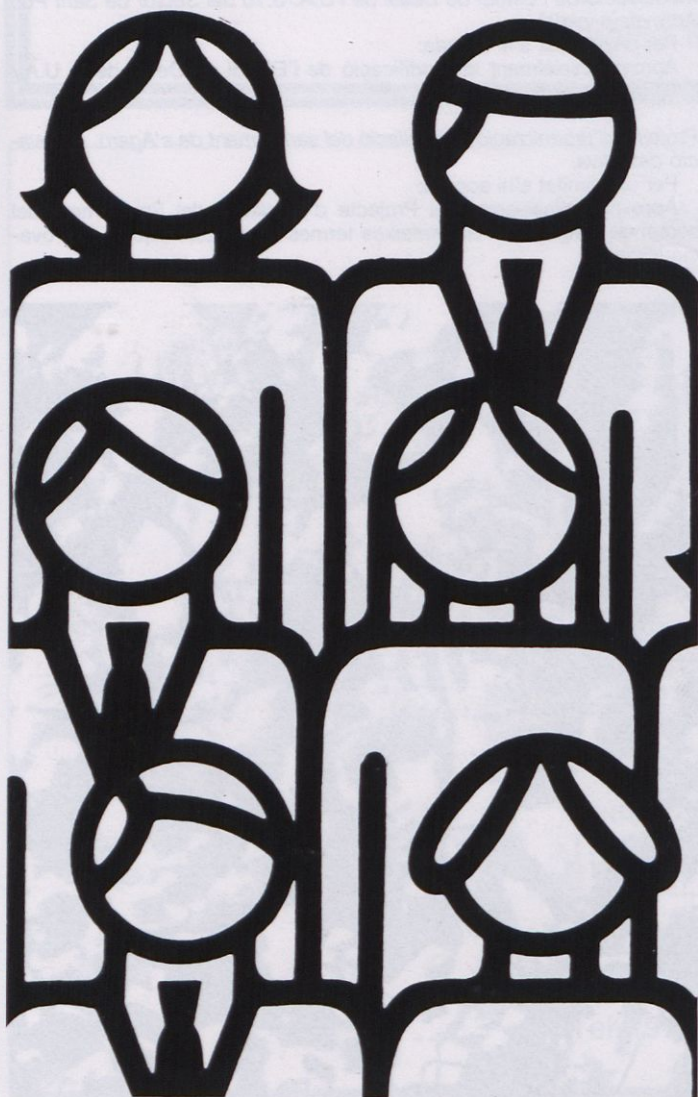
Crear l'Emissora Municipal de Castell-Platja d'Aro., i adoptar compromís corporatiu de dotar crèdit adequat i suficient en el Pressupost Únic del 1990, a aquest efecte.

SESSIÓ PLENÀRIA ORDINÀRIA (27 d'octubre de 1989)

Comunicacions, notificacions i ratificacions de l'Alcaldia-Presidència i de la Comissió de Govern.

Ratificacions

Prorrogar per un període de fins al 30 de desembre del 1989 el contracte de treball subscrit al senyor Josep Ma. Vivó i Fernández.



INFORMACIÓ MUNICIPAL



Prorrogar per un període de fins al 30 de desembre del 1989, els contractes de treball als senyors: Felícia Serrano Ramos, Narcís Figueras i Berrocal i José Rubiano Tena.

Declarar vàlida la licitació i adjudicar el concurs a l'explotació en règim de concessió administrativa de mobiliari urbà de caràcter publicitari en favor de l'entitat mercantil Indika Publicitat, S.A. L'empresa adjudicatària vindrà obligada a satisfer a l'Ajuntament un cànon anual de 850.000 PTA.

Es sotmeten a la consideració dels reunits les ratificacions de les precedents resolucions i acord de Comissió de Govern, donant el següent resultat:

Grup CDS, vot afirmatiu a la totalitat de ratificacions.

Grup CiU, abstenció als dos Decrets de l'Alcaldia, i vot negatiu a l'acord de la Comissió de Govern.

Grup PSC, abstenció a la totalitat de ratificacions.

Grup IC, vot afirmatiu a la totalitat de ratificacions.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE GOVERN LOCAL I PARTICIPACIÓ

Oposició per a la provisió de quatre places de Policia Municipal. Convocatòria d'oposició i aprovació de bases.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions, Srs. Enric López, Giraut i Duran (3).

S'hi acorda:

Convocar oposició lliure per a la provisió en propietat de 4 places de guàrdies municipals.

Oposició per a la provisió d'una plaça de Cap de Seguretat Ciutadana. Convocatòria de concurs-oposició i aprovació de bases.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions, Srs. Enric López, Giraut i Duran (3).

S'hi acorda:

Convocat concurs-oposició lliure per a la provisió en propietat d'una plaça de sots-oficial de la Policia Local.

Oposició per a la provisió d'una plaça de Graduat Social. Convocatòria de concurs-oposició i aprovació de bases.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions, Srs. Enric López, Giraut i Duran (3).

S'hi acorda:

Convocar concurs-oposició lliure per a la provisió en propietat d'una plaça de Graduat Social.

Adhessió a la campanya endegada per Amnistia Internacional contra la Pena de Mort.

Per unanimitat s'hi acorda:

Adherir-se a la Campanya d'Amnistia Internacional de Catalunya contra la Pena de Mort.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'OBRES I URBANISME

Projecte d'Urbanització. Sector Treumal de Dalt "Urbanització Los Pinos". Aprovació definitiva.

Per unanimitat s'hi acorda:

Aprovar definitivament el Projecte d'Urbanització del sector Treumal de Dalt "Urbanització Los Pinos".

Projecte d'Urbanització de la Unitat d'Actuació P.4 "Tallers de Fanals". Aprovació definitiva.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); abstencions, Srs. Enric López, Giraut i Duran (3).

S'hi acorda:

Aprovar definitivament el Projecte d'Urbanització del sector delimitat per la Unitat d'Actuació P.4 "Tallers de Fanals".

Unitat Urbanística 4 "Rambla Castell". Sol·licitud d'incorporació del Sòl Urbanitzable No Programat al procés d'urbanització mitjançant la formalització d'un PAU.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (5); vots negatius, Srs. Duran i Esteva (2); abstencions, Srs. Enric López i Giraut (2).

S'hi acorda:

Admetre a tràmit la sol·licitud formulada pel Sr. Francesc Sagué i Guarro i altres titulars de finques incloses en l'àmbit de l'unitat urbanística "Rambla del Castell" d'incorporar els terrenys que s'hi contenen al procés urbanitzador.

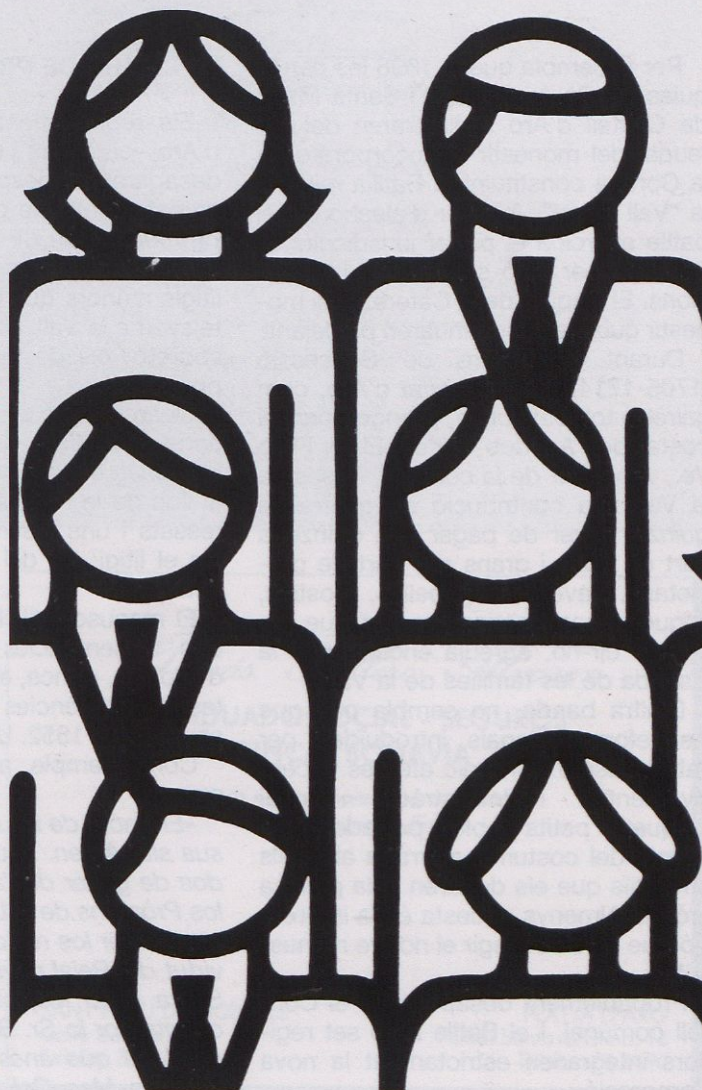
COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS PÚBLICS, TRANSPORT I CIRCULACIÓ, POLÍTICA D'HABITATGES, VIALITAT, SANITAT I SERVEIS SOCIALS I ACTIVITATS

Serveis Mortuoris. Execució efectiva amb règim de monopoli. Aprovació definitiva.

Vots afirmatius: Srs. Clara, Bas, Ricard López, Pujol, Amat i Bassó (6); vots negatius: Srs. Duran i Esteva (2); abstencions, Srs. Enric López i Giraut (2).

S'hi acorda:

Aprovar definitivament l'expedient d'execució efectiva amb règim de monopoli dels Serveis Funeraris d'aquest terme municipal.



A L'ENTORN DEL MANUSCRIT: "LLIBRE DE PROHOMENADES O SENTÈNCIES RURALS DE LA VALL D'ARO



Per fi, sembla que el 1698 les parròquies de Santa Cristina i Santa Maria de Castell d'Aro s'alliberaren del jou feudal del monestir i s'incorporaren a la Corona constituint la Batllia reial de la "Vall d'Aro". A partir d'aleshores, el batlle exerciria el poder jurisdiccional. Però no per això s'acabaren les tensions. El Capítol de la Catedral i el monestir guixolenc continuaren pledejant.

Durant la guerra de Successió (1705-1714), la universitat d'Aro, com gairebé tot Catalunya, prengué part al costat de l'Arxiduc Carles. El rei Felip Vè., vencedor de la contesa, imposà a la Vall una contribució de guerra, el *quinzè*, haver de pagar una quinzena part de fruits i grans per part de propietaris, tavernes, gabelles, hostals, fleques i carnisseries. Impost que, no caldria dir-ho, agreujà encara més la hisenda de les famílies de la Vall.

D'altra banda, no sembla pas que les reformes legals introduïdes per l'absolutisme borbònic afectés excessivament l'administració local d'aquests petits pobles, portada per la inèrcia del costum i aferrada als vells privilegis que els donaren vida política pròpia. Almenys aquesta és la impressió que es té en llegir el nostre manuscrit.

Probablement desaparegué el Consell comunal, i el Batlle amb set regidors integrarien estrictament la nova Corporació.

EL LLIBRE DE PROHOMENADES

Els representants de la universitat d'Aro —els jurats i el Consell abans de desaparèixer, després els regidors— el primer diumenge de juny elegien tres *pròmens*, és a dir unes persones (homes-bons) que poguessin resoldre els litigis menors que més sovint es plantejaven a la Vall: els d'aigües, camins i sobretot els de termes o límits entre propietats.

Quan sorgia una d'aquestes qüestions, el batlle o els mateixos regidors requerien els *pròmens* perquè anessin al lloc de la reclamació, amb els interessats i uns testimonis, i composessin el litigi; fet del qual s'estenia una acta.

El manuscrit "Llibre de Prohomenades o sentències rurals de la Vall d'Aro" és, doncs, el recull-còpia de totes les sentències hagudes entre els anys 1701 i 1852. Un total de 335 folis.

Com exemple, n'escullo una a l'atzar:

«Em nom de Déu i de la Verge Maria sua sia, Amen. Avui que comptem els dos de gener de l'any 1729, nosaltres los Pròmens de la Universitat de la Vall elegits por los regidors de dita Vall per virtut del Reial privilegi concedit per la Sacra Reial Majestat, com estats requerits por lo Sr. Batlle Joan Riembau del Molí que anéssim a una qüestió entre lo Mas Calvet de la Roca que

avui posseeix lo Monestir de St. Feliu de Guixols i lo Mas Nadal que avui posseeix Mateu Mercader de Sant Feliu, avui habitant de Santa Cristina, és estat per un camí que passa des de Malvet a la Teulera, i així sentenciem que dit camí s'hagi de mantenir que lo Mas Nadal pugui pujar per amunt per anar a una possessió que té damunt del Mas Calvet amb pacte que mentre que dit Mas Calvet tingui sembrada ninguna part de la vora del camí, que dit Nadal no hi pugui passar amb bestiar solter, i dit camí passa també per terres del Mas Nadal i posem també que dit Mas Calvet té una possessió que antes fou del Domer Pere Ferré, i així sentenciem que dit Mas Calvet també pugui passar per la dita peça de terra de dit Mas Nadal amb pacte també que quan sia sembrada no hi pugui passar tampoc amb bestiar solter, entre les dues possessions havem posat dos termes per divisió de les terres d'un mas i altre amb consentiment de totes dues parts qui són Bennet Brandia majordom i Mateu Mercader presents, i així sentenciem que totes dues parts hagin d'estar amb el que diu la sentència a pena de deu lliures per qui faci lo contrari, aplicadotes la meitat a l'església de Sta. Cristina i l'altra meitat a l'oficial que executarà dita pena i així nos aturem deu dies de temps per esmenar dita sentència i és estada intimada dita sentència sobre la mateixa possessió en testimoni de Francesc Llambí i Salvi Clara pagesos tots de Santa Cristina i sentenciem que lo salari s'hagi de pagar per iguals parts.

I així ho firmem nosaltres Jaume Miquel pagès (Prome de Romanyà), Mariano Presas ferrer (Prome de Castell d'Aro) i Josep Risech, teixidor de lli (Prome de Santa Cristina)».

Això s'esdevenia, doncs, quan la batllia era presidida per Joan Riembau i Pagès, fill de Geroni i d'Anastàsia. Personalitat molt important no solament quant a la hisenda del Molí, sinó pel que fa a la història de la Vall (s. XVIII). El seu fill Salvi també, més tard (1743), en fou batlle.

Una altra tasca, més esporàdica però no menys interessant, dels *pròmens* junt amb els regidors i el batlle era la de *visurar* de tant en tant les rieres, els camins i els termes de totes les parròquies de la Vall. Es tractava d'inspeccionar periòdicament i vi-

EDMODOLODIAIRISME:
UNICUUA REP. PLATA D'ARO

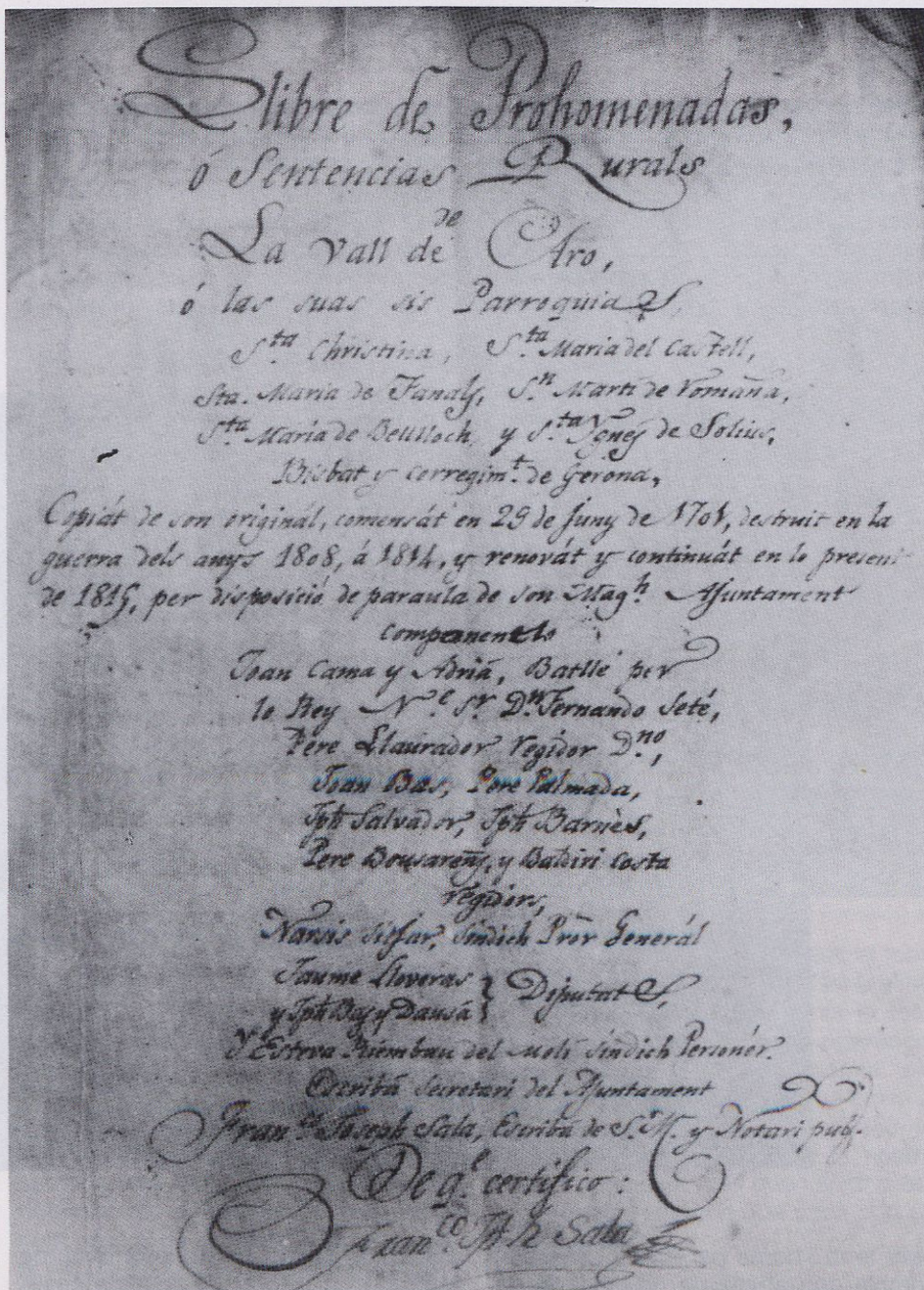
sualment l'estat de les rieres i dels camins.

CONCLUSIÓ

L'interès històric de l'anàlisi d'aquest manuscrit, dins el seu context, és obvi. Ens proporciona les dades dels batlles del s. XVIII –treball que potser més endavant faré–, dels regidors, pròmens, propietaris litigants i dels testimonis, així com la qüestió plantejada i el nom dels llocs (masos, boscos, rieres, etc.) on s'havia produït.

ÀNGEL JIMÉNEZ

Arxiver de Sant Feliu de Guíxols



(1) J. CALZADA, *La contenció de la Vall d'Aro*. Estudis sobre temes del Baix Empordà. Núm. 1. 1981.

(2) AHMSFG, *Llibre Vermell*.

alta perruqueria masculina
centre de postiseria
manicures



JOHN MARY

Centre comercial EL CARRILLÓN
Tel. 81 78 02 - PLATJA D'ARO
COSTA BRAVA

Tomás Tallero Alvarez

**GRADUADO SOCIAL - SEGUROS
FINCAS BONAVÍA**

Agente de la Propiedad Inmobiliaria
Administrador de Fincas

SANT FELIU DE GUÍXOLS
Calle Bohera, 46
Teléfono 32 11 90

PLATJA D'ARO
Ctra. Santa Cristina, 18
Teléfono 81 74 90

L'ALIGOT COMÚ LLEST PER A JUDICI

Després de l'últim recompte que el grup de Natura Sterna ha portat a cap sobre els rapinyaires a la Vall d'Aro, ens ha alarmat la minvant població d'Aligots Comuns (*Buteo buteo*) existents a la Vall d'Aro. Malhauradament, la població d'aquests impressionants ocells ha disminuït perillosa-

ment, degut a una persecució contínua d'alguns caçadors que el tenen per un competidor i per tant s'ha d'aniquilar. També entren en joc un gran nombre de productes herbicides i insecticides que indirectament ataquen la reproducció d'aquesta au.

Per tal d'exposar els problemes

d'aquest ocell, m'ha semblat interessant fer un petit judici que tracti el tema de la subsistència dels últims Aligots de la Vall d'Aro.

Aquesta és la fotografia de l'avui encausat.

Des de fa ja temps, tots els rapinyaires en general estan culpats de com-



petir amb l'home per a una caça que sembla que abans de néixer ja té un tenidor i tot aquell que intenti arrebatari-li ha de ser suprimit.

DECLARACIONS DELS ACUSADORS

«Per cada Aligot que voli pels nostres boscos, aquest any matarem 8 perdius i 3 conills de menys!».

«He matat un aligot molt maco, quedarà molt bé sobre la televisió un cop dissecat!».

«S'ha de netejar el vedat de caça de rapinyaires!».

«Els aligots no fan cap bé al bosc!».

EXPOSICIONS DE LA DEFENSA

Aquests comentaris són encara freqüents en alguns dels cercles més baixos de la cacera. D'altra banda ens

agradaria posar en coneixement de tothom el benefici que aquests ocells poden fer a la humanitat.

Segons F. R. de la Fuente, un 80% del règim alimentici dels aligots està format per petits rossegadors i insectes, és a dir, que en aquest cas els rapinyaires avui acusats, són una principal font per l'equilibri al bosc.

Creiem que queda contrarestat per tots, el fet de que en algun moment puguin caçar alguna perdiu o conill, fet de que en el millor dels casos aquest últim estarà afectat per la mixomatosi degut a la mala preparació d'aquest ocell per al vol ràpid.

D'altra banda creiem que si algú ha de guanyar-se la vida al bosc són aquests animals, que al contrari que nosaltres, no tenen els recursos necessaris per subsistir.

Així mateix ens preguntem quin dret tenim els homes per acabar d'aquesta forma amb d'altres habitants del planeta, que en cap moment poder ser un problema per nosaltres, sinó que ens poden deleitar amb la seva presència i la seva col·laboració en una terra més habitable per a tots.

La resposta d'aquest fictici judici contra els rapinyaires en general, queda a l'aire, per a que tothom pugui pensar i dictar el seu parer. Tot aquell que surti al camp amb una arma de foc o a desinfectar els seus camps tindrà la resposta a les seves mans.

Foto i article: JAUME RAMOT
(Membre del Grup Sterna)

EL CONSELLER DE TURISME: UN CIUTADÀ DE CASTELL-PLATJA D'ARO

Per variar, parlem de Turisme. Però avui pareu atenció que l'ocasió s'ho val:

El tema és important.

És important la persona entrevistada. Important, molt important, és el seu càrrec públic...

I a més a més, amb la ma al cor, es confessa "Ciutadà de Platja d'Aro".

—Sr. Alegre: vostè és el conseller de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat.

Déu n'hi do... però per a la gent de Platja d'Aro és quelcom més: és el marit de la Montserrat Sala, de la farmàcia.

Normalment seria a l'inrevés: "La Montserrat... sí home, l'esposa del conseller de Turisme...". Però aquí no. En certa manera a Platja d'Aro vostè és "príncep consort".

—D'entrada he de dir que porto força temporades residint aquí. Per tant ho visc amb tot l'interès. Quan es parla de qüestions de les quals tens un interès molt profund és difícil substreure't del lloc concret on les has viscut.

Jo vaig començar a conèixer aquesta part tan bonica de Catalunya, Platja d'Aro, al tombar dels anys 68-69. Des d'aleshores, observes i recordes que hi ha hagut un gran desenvolupament. Per tant, Platja d'Aro, és una font de records, i més ara, tenint aquí a la Montserrat, al lloc on exercita la seva tasca professional amb il·lusió i intensitat.

És clar que per a mi tot això és motiu de doble vinculació.

—De seguida anirem per coses més serioses però fem allò que es diu "el retrat humà del personatge". Per a nosaltres això és important donat el que dèiem dels seus lligams amb Platja d'Aro.

Expliquin's xafarderies, coses personals: com va conèixer a la Montserrat? A on va estudiar? Quan va pesar el seu primer fill al néixer? A on sol anar de vacances? Què fa vostè quan no fa de conseller de la Generalitat? Sap ballar la lambada?...

—Bé, jo vaig néixer l'u de juliol de 1945 a Barcelona. Els meus pares procedien del Bages on, precisament, també la Montserrat té les seves arrels. La vaig conèixer al casament d'un cosí meu que havia estudiat amb ella a l'institut de Manresa.



Jo vaig estudiar a Barcelona, als escolapis. Després vaig estudiar Professorat Mercantil. Vaig continuar amb la llicenciatura d'Econòmiques, sóc economista. Des de temps he treballat fonamentalment en tot el que és economia en el seu sentit industrial i de serveis bancaris. En una època més recent em vaig il·lusionar amb la idea de defensar els drets fonamentals, entenent com a un dels drets fonamentals la llibertat d'ensenyament. Ajudant i col·laborant en diferents associacions de pares per crear escoles que responguin als desigs d'aquests pares de poder fer un món on mitjançant la cultura i la llibertat d'ensenyament fos més lliure, més solidari i més democràtic.

En èpoques ja més recents, políticament, he treballat molt intensament per a Unió Democràtica de Catalunya. He estat membre del Comitè de Govern durant varis anys.

L'any 1986 vaig accedir com a diputat al Congrés amb la coalició Convergència i Unió. Allà vaig tenir ja una vessant política en el sector públic important que em va permetre defensar qüestions a les que jo estava molt vinculat, en les Comissions d'Economia i Hisenda i a la de Pressupostos.

El 5 de juliol de l'any passat, el molt honorable president de la Generalitat em va demanar que assumís la responsabilitat de tot el que fa referència al sector terciari de l'economia: els serveis, comerç, consum i turisme. A aquesta tasca m'hi dedico amb tota la il·lusió, procurant aportar a la nostra societat quelcom més que l'ajudi a estar present a un món que cada cop és més competitiu.

—"Conseller de Turisme"... ho entenc, i en parlarem tot seguit. Però aturem-nos un moment en el "conseller de Comerç". Comerç vol dir: comerç exterior, interior, petit comerç, botigues, grans superfícies... horaris, qualitat, control de preus?... És això?

I Consum. Què vol dir conseller de Consum?

—Sí, jo crec que són tres parts molt coordinades, molt compactes.

Catalunya des de fa cent anys ha viscut com a conseqüència de l'animitació i del tarannà obert i comercial dels seus ciutadans. Avui el comerç tradicional és una part molt important de la nostra economia. Catalunya és un país amb una cohesió àmplia. Així com en altres llocs s'observa que hi



ha una concentració en determinats nuclis urbans, aquí cada poblet té el seu comerç i això li dona esplendor i dinamisme. "On hi ha comerç hi ha vida".

Com a responsable de la Generalitat en aquesta àrea, una de les tasques que més ens ocupa i preocupa és procurar que aquesta xarxa antiga es modernitzi.

Ara que les fronteres s'obren hi ha un fort procés d'internacionalització que està produint tota una sèrie de transformacions en el sector comercial.

Hem de procurar, doncs, que el comerç tradicional segueixi sent una part important de la nostra societat davant de l'aparició d'altres tipus de comercialització com poden ser les grans superfícies. El nostre comerç ha d'estar preparat i especialitzat cercant una complementarietat i no una exclusivitat.

Aquesta és la nostra responsabilitat: procurar ajudar a l'empenta que tenen els nostres comerciants animant-los a introduir tots aquests canvis, incorporant els avenços que la tecnologia ens aporta, des de la informatització fins a les tècniques de marketing. Això comporta millorar cada dia els serveis per donar una millor contraprestació als usuaris.

Entrariem ja en el Consum, que podríem dir és l'altra vessant del Comerç. Des de la Conselleria de Consum cerquem que els ciutadans de Catalunya augmentin també la seva qualitat de vida. Aquesta comporta millors serveis, millors productes i que entre els uns i els altres hi hagi al mercat unes normes clares i conegudes. No es tracta de defensar l'un respecte de l'altre sinó de mirar que hi hagi entre tots dos un punt de trobada.

-Anem per la mare dels ous: Turisme.

N'està convençut d'això: de què el turisme és la mare dels ous?

I sobretot: n'està convençut el Govern de la Generalitat?, el Sr. Pujol.

-Sense dubte sí, sí categòricament.

I això està demostrat perquè Catalunya presenta en aquest moment una estructura turística, una oferta de gran quantitat i d'una gran qualitat.

A vegades comentem: "és que hi ha una certa classe de destí que pot tenir una determinada...", que mirem amb preocupació... Parlem, per exemple de Grècia: Grècia ofereix en aquest moment, tirant llarg, de l'ordre de 300.000 llits. Catalunya en té 3.000.000. El que vol dir que la nostra societat catalana en determinats indrets, ha creat un

sector econòmic important que fa quasi 25 anys no tenia un pes específic propi. Durant aquests 25 anys, aquest sector econòmic s'ha enfortit i és una part important i imprescindible de la nostra economia.

M'agrada dir que prop d'un 25% del nostre producte interior brut es genera al voltant del turisme, un 12% com a turisme específicament i fins el 22 o 23% arribem per tots els efectes induïts, entre ells la dinamització del comerç, arrodonint un 25% com ja he esmentat.

Això és molt important i evidentment els responsables polítics, el molt honorable president de la Generalitat i jo com a conseller ho tenim molt clar.

-Per l'any que ve es preveu un 20% menys d'afluència que aquest any ja ha estat prou dolent.

Els grans tour-operadors, Aviatur, Neckerman, Thomsom sembla que comencen a mirar cap a altres llocs.

És que s'acaba el turisme de masses? Se n'ha de buscar de més selectiu? Parlin's dels projectes per afrontar la crisi... si és que de fet hi ha crisi... i si és que de fet hi ha projectes per afrontar-la, és clar.

-El turisme, en els últims anys, ha tingut un creixement molt important. Però arriba un moment en que obser-

vem que demogràficament, a Europa, ja no hi ha naixements i per tant seria una insensatesa pensar que es poden seguir donant indefinidament aquests creixements.

Estem en una situació en que hi ha un cert ralentiment per part de la demanda. Això per un cantó. Per altra banda hi ha un procés d'inversions molt importants en el camp de l'oferta turística: noves urbanitzacions, nous hotels, nous apartaments...

Aquest ralentiment més el creixement de l'oferta ha fet que l'índex d'ocupació, a determinats indrets, hagi tingut una certa crisi.

A nivell de tot Catalunya, el nivell de persones que ens visitaran el proper any crec que serà sensiblement similar al d'anys endarrera. Aquest excés d'oferta ha produït una certa reacció per part dels tour-operadors qui inclús han mal acostumat els seus clients: a més de les ofertes que acostumen a fer els mesos de novembre i desembre cara a la temporada següent, sovint els mesos d'abril i maig, n'han fet d'altres rebaixant encara més els seus preus. Autòmicament, això produeix un descens del nivell de reserves.

Però que baixi el nivell de reserves no té que tenir cap relació amb el nivell d'ocupació.

Per exemple, una persona quan vol anar a un restaurant, si sap que trobarà una taula amb seguretat, no reserva; si en canvi sap que tindrà dificultats, truca i reserva. Jo crec que amb les reserves està succeint això.

No crec que hi hagi d'haver cap davallada, ans al contrari, crec que podem mantenir-nos.

Recordem que els tour-operadors vénen fonamentalment per avió i en el conjunt de les persones que visiten Catalunya les que fan servir aquest mitjà són sols un 8% del total.

Pel que fa a la resta observem, per medicions fetes a la frontera, que el mercat de la gent que ve amb automòbil més aviat va amunt.

Ara fa uns dies vaig estar a Londres, amb motiu del Trade Market, continuant uns interessants contactes amb el món dels automòbils-clubs que a Europa tenen un gran pes. L'Automòbil-club anglès em manifestà que el destí català pot seguir creixent perquè precisament ells busquen sortir de les massificacions i anar més cap a ofertes de tipus humà.

Per tant crec que en la mesura en que nosaltres millorem els nostres serveis, ens preparam per rebre a la gent, no en pla de massificació sinó tornant a donar aquelles atencions que ens van donar un gran prestigi i que feien dir: "allà m'hi trobo com a casa", la salut del sector seguirà sent bona.

Els poders públics, tant a nivell municipal com a nivell superior, Consells Comarcals... hem de vetllar molt el tema de les infraestructures.

Un tema molt concret que mereix tota la nostra atenció és la cura del medi ambient, entenent per medi ambient des de la neteja de platges i carrers, nivell de sorolls, sobre els que s'està despertant una especial sensibilitat, tot el que és tractament d'aigües potables i residuals... danys i problemes cada vegada que cauen quatre gotes.

Nosaltres, els poders públics, hem de treballar en aquest sector. La iniciativa privada treballa per la via de la qualificació, i uns i altres preocupen diversificar els nostres productes.

No hem de pretendre vendre el 100% de la nostra producció a un sol client, resulta un perill massa gros.

Durant els pròxims dos o tres anys hem de fer una tasca de modernització en els sectors i amb els vectors que he comentat.

Hem d'aprofitar tot el que des d'ara i fins el 1992 es parlarà de Barcelona i de Catalunya per fer un important treball de penetració en nous mercats.

-Vostè que coneix totes les poblacions turístiques, què té Platja d'Aro que no tinguin les altres?

És a dir: existeixen o poden existir, es poden potenciar elements diferenciadors de la nostra personalitat turística, ofertes que ens desmarquin de la resta?

-No es tracta de comparar perquè cada indret té un esquema, un model turístic en funció d'unes circumstàncies fruit de l'atzar o del treball dels seus ciutadans.

Jo veig Platja d'Aro, i a més és reconegut fora de les nostres fronteres, com una destinació turística amb ofertes de gran qualitat.

La gent recorda de Platja d'Aro la immensa platja, aigües netes, sorra agradable, una zona comercial molt ben gestionada, amb un interès

realment important... **Hem de retre un homenatge i un testimoni de felicitació a tot el sector comercial de Platja d'Aro** que ha fet que hi hagi un lligam important entre la xarxa turística i les ofertes de serveis d'aquest tipus.

La Vall d'Aro té una personalitat pròpia i un caliu que permet que dins l'amplitud de la seva vall es puguin donar un conjunt d'ofertes molt àmplies. Un bon sector turístic, amb una important oferta via apartaments. S'ha de dir, per cert, que **en la mesura que els apartaments són part important d'aquesta oferta, convé que entrin també en un procés de normalització per garantir, precisament, uns bons serveis a l'usari.**

El turista busca el que no té a casa seva. La nostra climatologia n'és ja sols una part. Cada vegada es busca més el que és l'animació i el lleure. Aquesta bonica Vall d'Aro està fent un gran esforç amb complexes esportius, complexes lúdics... Mas Nou amb el seu gran Camp de Golf amb tot el que aquest comportarà.

Hem de seguir canviant, sense voler fer canvis bruscos, optant cada dia per donar unes ofertes a nivell humà fugint de les massificacions. Així **podem aspirar inclús a créixer però a créixer per aquesta via: no de la quantitat sinó de la qualitat.**

La massificació dels últims temps ha produït un certs trastorns que a vegades ha costat de pair donat que al sector hi ha hagut un creixement molt més fort i ràpid que a la resta amb tot el desequilibri que això comporta.

Pel que jo veig als mercats emissors, Platja d'Aro està en molt bona situació per donar els bons serveis i la qualitat de la demanda turística actual i futura.

Platja d'Aro anirà endavant, i jo me n'alegro molt especialment ja que el ser marit de la Montserrat Sala fa que em senti veritablement un ciutadà de Platja d'Aro.

I vull afegir que **treballar amb el dinamisme del que Platja d'Aro ha fet gala en els últims temps és una obligació i un repte per a tots.**

El tema és inesgotable, però el temps del Sr. Alegre no ho és.

Tampoc ho són les pàgines del Carrilet, així, doncs, ens acomiadem del Conseller de Turisme tot i agraint-li la seva amabilitat i desitjant-li tota mena d'encerts en la seva gestió pública.

JOSEP MIR



EL CARRILET
LA REVISTA DE LA VALL D'ARO

**US DESITJA
MOLT BONES FESTES**



1

El Gobierno autonómico catalán ha comenzado a tomar medidas para paliar la grave crisis turística en la que estamos entrando.

Entre estas iniciativas destaca el acuerdo por el cual a partir del 1.º de enero de 1990 al conseller de Turisme de la Generalitat, Sr. Lluís Alegre, se le llamará Lluís a secas.

2

Continúa el peligroso aumento del ITC en Platja d'Aro.

Según los últimos datos 14,75% es el aumento real del ITC (índice de Tiendas al Consumo) respecto al mismo periodo del año pasado.

Con este aumento Playa de Aro se sitúa en el "Índice de Tiendas per Cápita" más alto del reino.

Según se ha demostrado este año, construir tiendas en Playa de Aro es una inversión "CLARA I BONA".

3

La Comisión de Control de Precios de la Oficina Municipal de Turismo ha elaborado un informe en el que afirma que la próxima temporada los precios tenderán a bajar.

Asegura dicho informe que el año próximo una coca-cola servida en una terraza de Playa de Aro costará menos de 1.400 ptas. (que es lo que se llegó a cobrar la temporada pasada según denuncia que obra en los archivos de dicha oficina).

4

Dados los problemas con que se inició el curso escolar en el Grupo Comarcal, la Policía Municipal está impartiendo un curso de Seguridad Vial en dicho Centro.

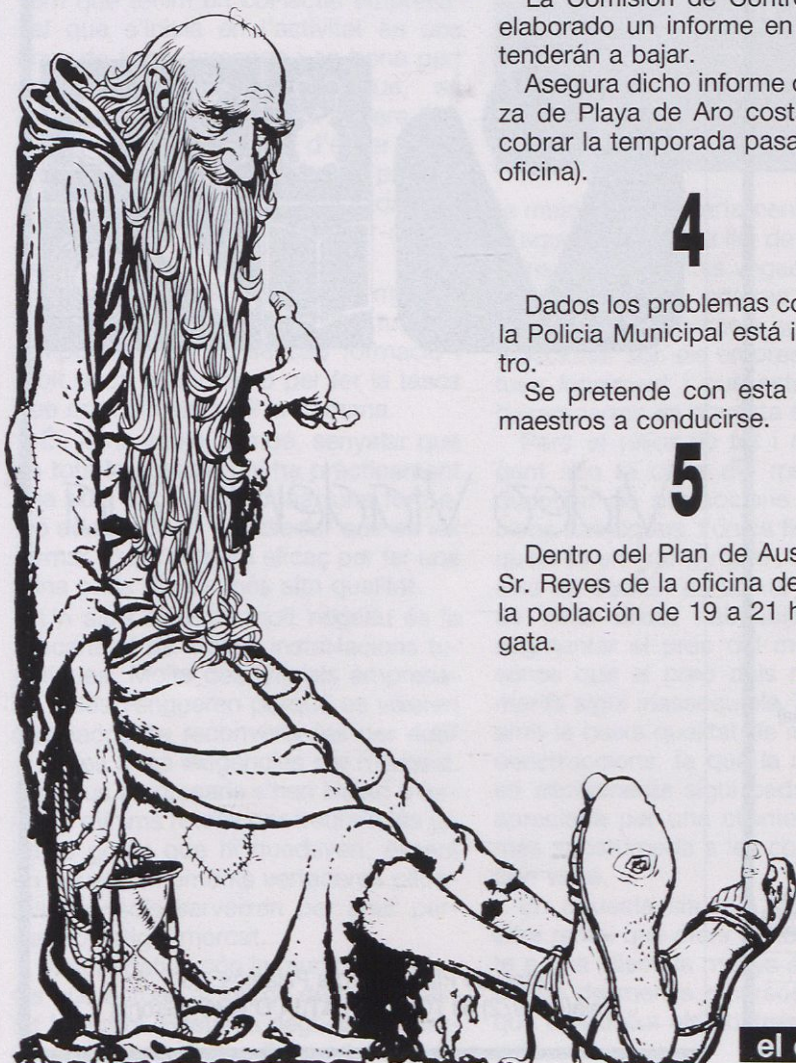
Se pretende con esta medida que los alumnos aprendan a conducir y los maestros a conducirse.

5

Dentro del Plan de Austeridad Municipal para 1990, Aniceto ha ordenado al Sr. Reyes de la oficina de Turismo que el 5 de enero se pasee por el centro de la población de 19 a 21 horas en sustitución de la tradicional y costosa cabalgata.

6

La decisión del grupo municipal de gobierno de no construir la piscina cubierta y climatizada que exigió Joan Bassó a cambio de su apoyo a los centristas, pone al iniciativo ante un grave dilema: o se baña en la bañera de su casa o sigue gastando una fortuna en desodorante.



AUTOSERVEI
D'ALIMENTACIÓ

Pericay

Carretera Sant Feliu, n.º 11
PLATJA D'ARO

LLAGOSNET SA

PRODUCTOS MANTENIMIENTO HOSTELERIA E INDUSTRIA

DISTRIBUIDOR DE: SPARTAN-SCOTCH-BRITE-CAMP

Urbanizacion Dalmau-Playa de Aro-Gerona

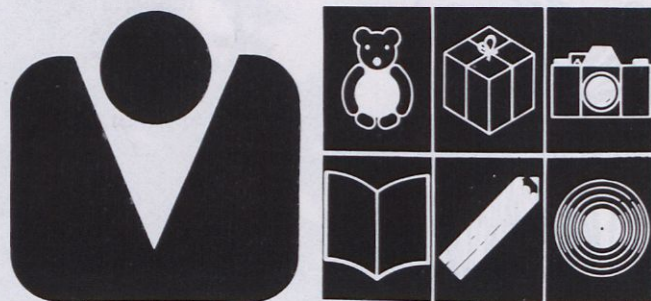
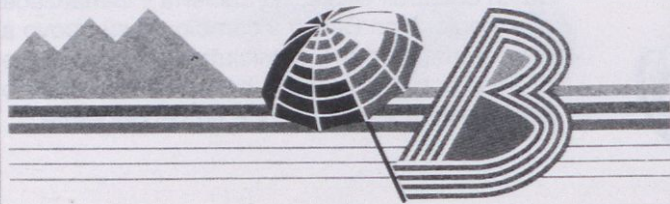
PEDIDOS: Teléfono 81 84 70

BRAVATUR
VIATGES

*Bones
festes.*



Av. Costa Brava, 16 - 17250 PLATJA D'ARO - Costa Brava (Girona)
Tel. (972) 81 78 60 - Telex: 57219 - FAX: 81 65 30



Videos Viader Platja

ctra. de Platja d'Aro a Palamós, 13
Telèfon (972) 81 70 16 - **PLATJA D'ARO** (Girona)

Després d'una llarga temporada de sequera, m'ha arribat la suficient sàvia per tornar a escriure i fer un vol per la Vall d'Aro.

Pel que he vist, no solament jo he patit sequera, la majoria de negocis turístics també pateixen una sequera molt preocupant.

Pel que es desprèn de les manifestacions que fan els diferents sectors empresarials i laborals, per ara un es dóna la culpa a l'altre mentre el sector polític calla o es limita a dir que tot va molt bé.

Crec que actituds com aquestes ens desqualifiquen en la batalla per un turisme dinàmic i de qualitat que és el que ha de donar la Costa Brava si és que vol subsistir en el món del turisme europeu, amb uns costos d'explotació molt per damunt de la resta de països del Mediterrani que no pertanyen al Mercat Comú.

Aquesta situació s'agreuja si observem que tenim un col·lectiu empresarial que s'inicia en l'activitat en uns anys de forta demanda i en bona part no han assumit encara que, en aquests moments, l'oferta supera llargament la demanda i ha d'ésser bel·ligerant utilitzant al màxim les pròpies armes per defensar aferrissadament els seus mercats i conquerir-ne de nous.

Per altra part, la majoria del món laboral de la costa es dedica al turisme temporalment i sense cap formació i molt poca capacitat per fer la tasca que normalment se li encomana.

És lamentable, també, senyalar que en tota la costa no hi ha pràcticament una sola escola per donar una formació adequada al treballador que es vol formar d'una manera eficaç per fer una feina cada dia de més alta qualitat.

Un altre aspecte molt negatiu és la precarietat de moltes instal·lacions turístiques. Molts dels inicials empresaris ja les vengueren perquè es veieren incapaces de reconvertir-les per adequar-les a les exigències del moment. Els nous empresaris s'han limitat a fer-hi els mínims retocs per treure'n les últimes gotes que hi quedaven, essent en aquests moments vertaderes piltrafes que sols serveixen per anar perdent prestigi i mercat.

Molt negatius són la munió de negocis que actuen al marge de tota legalitat i control. Bastants negocis de temporada estan dintre d'aquest epígraf i



la majoria dels apartaments gaudeixen d'aquesta estranya llei de la selva, segons la qual moltes vegades s'expolien impunement als nostres turistes. En aquest cas, els primers que haurien de reaccionar són els empresaris que actuen legalment i que estan totalment desamparats en aquesta selva.

Però el pitjor de tot i més preocupant són la cada dia més abundant quantitat de promocions de construccions turístiques, l'única finalitat de les quals és un guany ràpid i quantiós. Per això no dubten en baixar la superfície de cada unitat habitable per poder augmentar el preu del metre quadrat sense que el preu dels nous apartaments sigui inassequible. Tot això junt amb la baixa qualitat de moltes noves construccions, fa que la nostra oferta en allotjaments sigui cada dia menys apreciada per una clientela cada cop més acostumada a les comoditats i al bon viure.

En aquesta situació no ens queda altre remei que oferir el nostre producte a una clientela menys exigent, però també de menys recursos econòmics que ens deixa els nostres calaixos eixuts.

A la vista de tot això, s'imposa un projecte de conjunt, respectant i complint totes i cada una de les normes vigents, reglamentant el que faci falta per trobar el camí de la qualitat i recuperar la clientela turística que ens fa falta.

Això suposa que els empresaris han de renunciar al guany fàcil a que fins fa pocs anys estaven acostumats i ser conscients que han d'incrementar els esforços econòmics i de treball per tirar endavant les empreses.

Els promotors han de respectar el medi en que construeixen, millorant l'entorn en lloc de destruir-lo tal com la majoria fan fins ara i oferir construccions degudament dissenyades i construïdes per donar allotjaments de qualitat al turisme que tots reclamem.

El món laboral ha de professionalitzar-se aprofitant els recursos de que ja disposa i exigint centres de formació a casa mateix.

I per últim, els polítics han d'adonar-se que ostentar un càrrec no és una fira de vanitats i que cal tenir la suficient humilitat i dedicació per tirar les institucions que representen endavant.

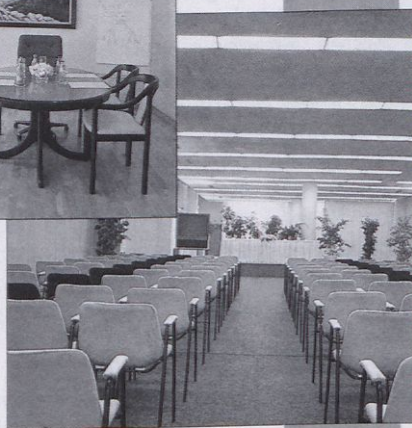
"T'HI HAS FIXAT?"

A **Guitart Platja d'Aro** ho tenen tot ben estudiat.

-Si, segur que la presentació del nou producte serà un èxit.

-I has vist quines instal·lacions!.

Modernes i amb tots els serveis; fax, telèfon, fotocòpies, correus, megafonia i audiovisuals.



-Si, i també hi ha servei de seguretat, d'hostesses i equip de traducció simultània.

-Però es que a més ens poden organitzar les reunions de l'equip comercial, els cursos de formació, les convencions...

-Es clar, t'enen sales on hi caben des de cinc a quatre-centes persones.

-I ens resolen els esmorzars de treball, els còctels, els banquets...

-Realment l'equip de professionals de **Guitart Platja d'Aro** sap el que es fa".


GUITART HOTELS
Garantia de Calidad

Central de Reserves:

Constantí Ribadellaiga, 7. E-17310 Lloret de Mar. ☎ 235 ☎ (9.72) 36.56.08 ☎ 57372 CG ☎ (9.72) 36.72.51

GUITART PLATJA D'ARO ****

Avinguda d'Estrasburg, s/n. E-17250 Platja d'Aro.
☎201 ☎(9.72)81.72.20 ☎(9.72) 81.61.68

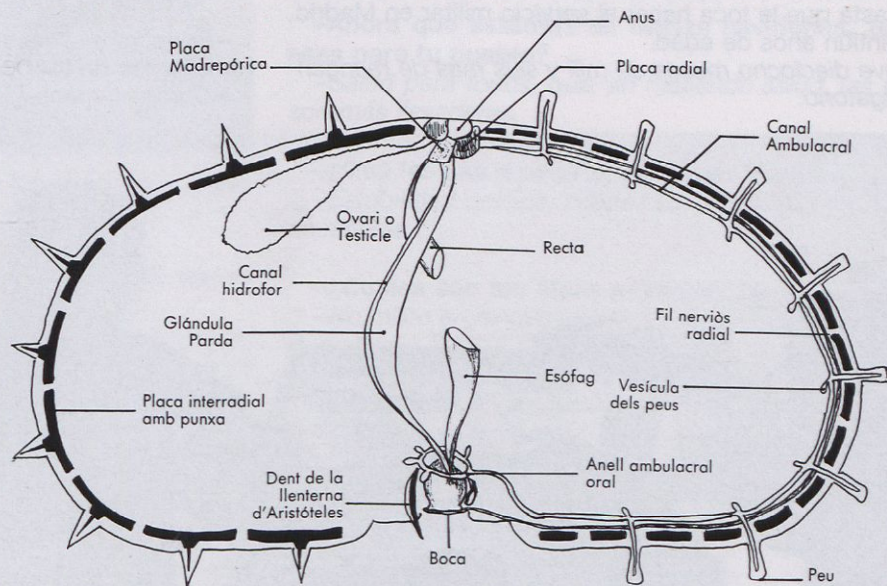
LA GAROTA

Ara que ja som en una època de tranquil·litat —pocs turistes ens visiten—, potser valdria la pena ocupar part del nostre temps en conèixer allò que ens envolta i sovint passa desapercebut. Tal com us deia en l'article anterior intentaré donar-vos unes pautes per tal de que l'excursió que us proposava sigui el màxim d'interessant.

Per començar, potser fora bo donar alguna norma ètica important: Si no disposeu d'un aquari marí —cosa ben normal— heu d'evitar el primer impuls de molta gent d'endur-se a casa allò que els agrada o sorprèn. Algunes espècies són abundants però moltes d'altres no ho són. L'objectiu és conservar i no destruir. Si aixequem alguna pedra, és molt important tornar-la a col·locar com ara i a on era per tal de que els animals que van escollir viure-hi a sota ho puguin seguir fent.

Dintre els estris que ens poden ajudar en la nostra recerca en podem destacar per començar una guia de camp per tal d'identificar correctament allò que trobem, alguns pots de vidre (de melmelada per exemple) ens faciliten la tasca d'observar còmodament a través d'ells allò que hi col·loquen dintre. Una lupa amb montura de plàstic és bon ajut. Un petit salabret dels utilitzats en aquarofília ens servirà per atrapar petits peixos litorals o gambetes, animals que d'altra forma ens resultaria molt difícil atrapar. També podem confeccionar un parany amb una ampolla de plàstic amb la qual atrapar petits organismes (veure esquema). I si la primera sortida resulta que fa entrar ganes, un bloc de notes esdevé fonamental per prendre anotacions i fer dibuixos en esquema d'allò que trobem. Més endavant, d'aquestes anotacions en podem treure conclusions pròpies.

En la fitxa d'avui, una gran coneguda nostra per la seva relativa abundància i per l'interès gastronòmic que desperta: LA GAROTA.



FITXA NÚM. 2

Subfilum: INVERTEBRATS.

Classe: Equinoids.

Espècie: *Paracentrotus lívidus* (Lamarck).

Noms vulgars: Cat. Garota de roca, ençò de roca; Cast. Erizo de mar común; Fr.

Oursin pierre, Châtaigne de mer.

Closca: Fins a 6 cm de diàmetre.

Espines: Fins a 2 cm de llarg, llises i fortes.

Color: Variable de verd a brú fosc.

Hàbitat: Sobre roques i pedres i enmig d'algues; des de basals de marea i fins a 30 metres.

Distribució: Mediterrani i Atlàntic.

Alimentació: herbívor.

Espècies semblants: sobretot ARBACIA LIXULA (Garota negra).

Me lo encontré en la playa vestido de frac. Llevaba en sus manos un extraño bastón de mando, una estrafalaria figura cornuda y encintada que pretendía ser la viva representación del Carnaval. Vino hacia mí con los brazos abiertos y me contó que era el Carnestoltes 1980 de Platja d'Aro. Esperaba que llegasen por mar las autoridades para ponerse al frente de la comitiva que iniciava las fiestas de Carnaval. Estaba solo. Eso me permitió disfrutar unos minutos de su bien conversar, de su ameno contar, de su simpatía arrolladora. Han pasado casi diez años, pero él no ha pasado. Aquí lo tenemos, dispuesto a estar en primera línea, siempre que la lucha sea por ganar una sonrisa para el pueblo. Le llamamos

EL DIVINO

Julio Zamora Cid, que nació en Valencia el 31 de enero de 1938, donde sólo permaneció los primeros 28 días de su vida. Sus padres se trasladan a Sant Joan les Fonts en la Garrotxa, y allí, cerca de Olot, transcurrieron sus seis primeros años.

—¿Recuerdos de tu infancia?

—*Poca cosa. Esos primeros años se han marchado de la memoria.*

A esa edad temprana le toca de nuevo cambiar de lugar: Girona, donde su madre se casa en segundas nupcias.

—*A mi padre lo habían matado los nacionales.*

En Girona estará Julio hasta los quince años, alternando el colegio con el aprendizaje de peluquero. Después se irá a Barcelona con setenta y cinco pesetas en el bolsillo y un saco lleno de ilusión. En la Ciudad Condal trabaja de peluquero hasta que le toca hacer el servicio militar en Madrid, a los veintidós años de edad.

—*Estuve dieciocho meses de mili y seis más de reenganche obligatorio.*

—¿Qué te pasó?

—*Me lié a palos con un sargento, me hicieron consejo de guerra y me salieron seis meses por desobediencia.*

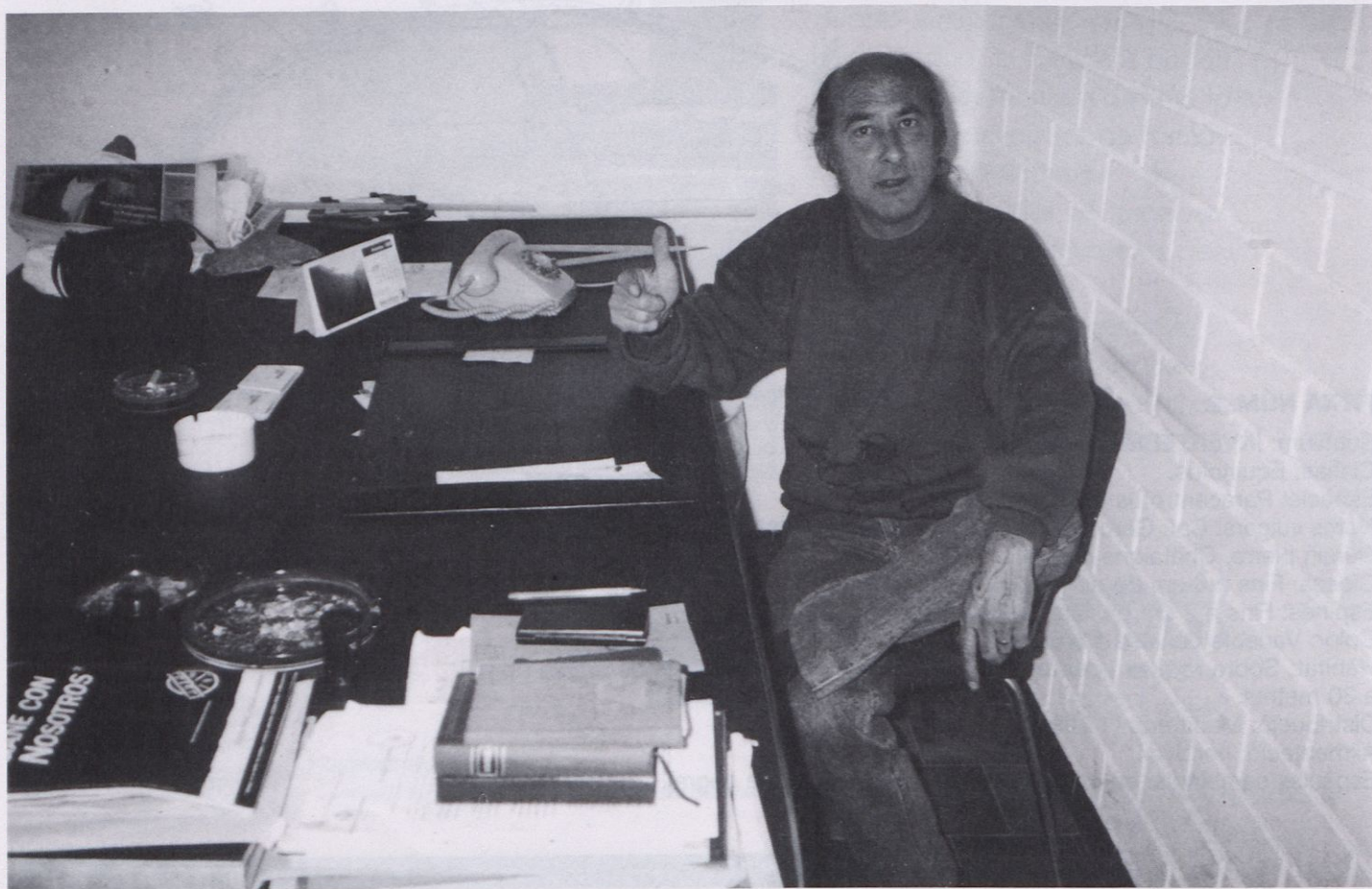
Al joven desobediente parece que no le quedan muchas ganas de permanecer en la capital del Imperio después de la mili y regresa a Girona para continuar con su oficio de peluquero. Más tarde se traslada a Platja d'Aro, donde trabaja para las peluquerías de Cruaños y Albertí. Hombre de culo inquieto, dejará la peluquería —también hace de peluquero en Sant Feliu— para trabajar como delegado de muebles Aterco durante tres o cuatro años. De ahí pasa al negocio inmobiliario, primero en fincas Atlántida con su amigo Salvador y ahora regentando la inmobiliaria "JULIO".

—Así, ¿cuántos años llevas por este pueblo?

—*Pronto hará treinta años que estoy afincado aquí.*

—**Pues ya mereces el título de "gente del pueblo". ¿Te consideras de Platja d'Aro?**

—*Completamente. Y todos sabéis que siempre he colabo-*





rado con el pueblo en todo lo que se me ha pedido. Siempre haciendo pueblo.

—Pues cierto ex-alcalde ha dicho públicamente que ni siquiera estás censado aquí.

—Le disculpo su falta de memoria. Cuando él fue elegido alcalde le tuve que recordar, en un pleno municipal, que se estaba construyendo un camping ilegal del que supuestamente él no sabía absolutamente nada, aunque el asunto estaba en boca de todo el pueblo. En cuanto a si estoy censado o no yo le pediría a este hombre que se molestase en mirar las listas del censo. Sobran palabras.

Julio se pone serio, cosa poco habitual en él, de quien se podía decir que es un hombre fundamentalmente divertido.

—Me gusta vivir con alegría, pero soy un hombre responsable en todos mis actos. Concibo la vida con honradez del trabajo y rodeado de amigos y de mi querida familia.

Julio casó con Rosa Farré, de Lleida, y tiene dos hijos: Salvador y Julià.

—¿Para ti la vida es un Carnaval permanente?

—No lo creas. Los que me conocen saben bien de mi formalidad en el trabajo, a pesar de que exteriormente me veas un tanto extravagante.

—¿Cómo andas de mujeres? Porque tú tienes fama de mujeriego.

—No soy mujeriego; lo que pasa es que soy un hombre extrovertido y amigo de la broma, y las apariencias engañan.

—¿Tienes muchos amigos?

—Tengo muchos compañeros y quizás tres amigos.

Dichoso quien puede presumir de tener un amigo; feliz tú, que vas por la vida con tres amigos a cuestas.

—¿Y enemigos?

—Lo normal. Siempre se tiran piedras sobre el árbol que da fruto.

—¿Quién te apodó “EL DIVINO”?

—Uno de los hombres que hizo más por la Costa Brava: Manolo Bisba, “El Gitano de la Costa”, que en paz descansa.

“El Divino” es también su nombre de guerra en la peña carnavalesca “Els Pipas”, de la que Julio es socio, un socio con mucha marcha.

—¿Qué pasa con los Pipas, que dan la impresión de que siempre se están desintegrando?

—Yo tengo la suerte de pertenecer a la peña de los Pipas y te puedo decir que tendrían que haber muchas más peñas como ésta para que Platja d’Aro fuera siempre una fiesta. Ya sé que a veces tenemos problemas en la peña, pero siempre se superan. Quien no tiene problemas que resolver es porque está muerto.

—Ahora que estamos en fiestas navideñas, ¿qué deseas para tu pueblo?

—Salud para todos, que, en habiendo salud, las tristezas son más llevaderas.

—¿Qué les vas a pedir a los Reyes Magos?

—Estabilidad política, económica y trabajo para todos los españoles.

—¿Cuáles son tus ideas políticas?

—No milito en ningún partido, pero mis tendencias son de derechas.

—Nómbrame a dos políticos contemporáneos.

—Churchill y De Gaulle.

—¿Y de los españoles de la nueva hornada?

—Me sorprenden los buenos modos del señor Aznar y la buena fe del señor Anguita.

—¿Qué opinas de nuestro actual Ayuntamiento?

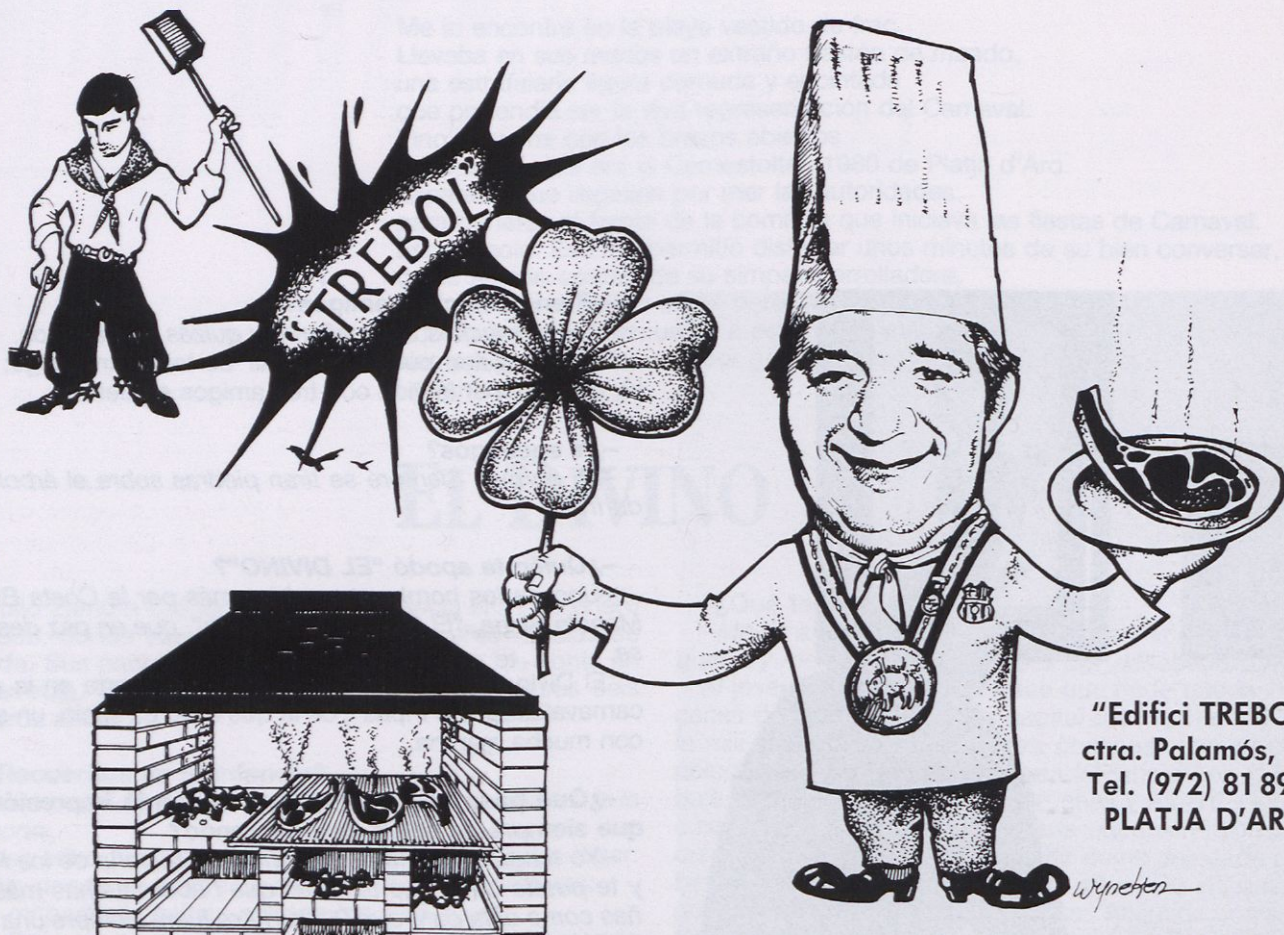
—Pienso que es un equipo no prepotente y que está intentando llevar a buen término la herencia que le dejó el anterior Ayuntamiento.

—¿Eres un hombre religioso?

—Soy cristiano, pero no soy practicante.

Hasta siempre, Divino Julio. Y no te cortes la coleta. Continúa siendo el hombre de la simpatía, colabora siempre con tu pueblo, aunque los pobres de espíritu te critiquen, que, como bien dices, las piedras sólo se tiran sobre los árboles que tienen fruto.

RESTAURANT-GRILL



"Edifici TREBOL"
ctra. Palamós, s/n.
Tel. (972) 81 89 13
PLATJA D'ARO

Cristalleries Cial. de l'Alumini
COSTA BRAVA S.A.
Serralleria en alumini i cristalleries

VIDRES PLANS
FUSTERIA ALUMINI
MAMPARES BANY

Ctra. Santa Cristina d'Aro, s/n
Tel. (972) 81 82 15
PLATJA D'ARO (Girona)

LES CAIXES D'ESTALVI I EL MUNICIPI

D'ençà que, a finals dels anys 50, el turisme es desenvolupà a un ritme vertiginós al llarg de tota la Costa Brava, la forma de viure, la fesonomia i el caràcter del nostre poble han canviat molt.

Les onades de turistes que ens han envaït al llarg d'aquests trenta anys han fet desaparèixer en gran part les ocupacions majoritàries dels veïns, sobretot al camp. Poc a poc, les construccions destinades al turisme, siguin instal·lacions hoteleres, apartaments o habitatges de segona residència, han anat ocupant el sòl del municipi i han anat generant una riquesa que els nostres besavis no haguessin imaginat. A la vegada i com a conseqüència del turisme, es va desenvolupant un comerç viu i de qualitat que, amb el pas del temps, es consolida fins i tot durant l'hivern (malgrat que només els caps de setmana) i esdevé un dels centres comercials més importants de la província. Platja d'Aro esdevé un fo-

cus important de creació de riquesa que crida als inversors i entre ells, les entitats financeres no hi podien faltar. Tímidament al principi, massivament en els darrers anys.

En una altra vessant, la vida social del poble no canvia massa; quan ens deixa el batibull de l'estiu es reprenen les activitats socials, esportives i a les diferents formes de la relació del veïns, ja sigui a nivell d'activitats o mitjançant les associacions. No obstant, la infraestructura per a dur a terme aquestes activitats era ben minsa fins l'entrada de l'Ajuntament democràtic. Poc a poc tenim una biblioteca, el castell de Castell d'Aro i l'Ajuntament vell acondicionats, el pavelló poliesportiu i es millora en aquest sentit. Però són molts els equipaments que encara resten pendents: per un costat els que necessita el veïnatge i per altra els que s'han d'oferir com a centre turístic. L'Ajuntament amb el problema de la desigualtat demogràfica entre la tem-

porada i la resta de l'any, té uns límits i evidentment no pot arribar a satisfer les necessitats de 150.000 persones a l'estiu amb 5.000 d'empadronament. És molt difícil si no hi ha ajudes importants.

Aleshores es planteja una qüestió que, sovint, és motiu de conversa entre els veïns però no s'ha exposat públicament i si s'ha fet, no amb prou força.

La vivor de l'activitat comercial, el mercat que ofereix la temporada estival, ha estat i és motiu, com he esmentat, d'atracció per a tota mena de negocis. I les entitats financeres, bancs i caixes d'estalvi, no han estat una excepció. I d'entre aquestes entitats en tenim també una bona representació de caixes d'estalvi; actualment —si els comptes no ens han traït— són cinc les que operen a Platja d'Aro, d'elles dues han obert aquest any.

La funció de les caixes és doble: per una banda, la seva actuació com a entitat financera. Per altra banda, la seva funció social reinvertint els seus excedents en obres de caràcter social.

Sembla evident, doncs, que si la seva tasca a Castell-Platja d'Aro fa augmentar els beneficis del seu compte de resultats és lògic esperar alguna contrapartida derivada de la seva obra social. Fins ara i malgrat ésser cinc les entitats instal·lades al municipi no ha estat així. No ens referim aquí a les ajudes i col·laboracions a petita escala que s'ofereixen a les diferents entitats i col·lectius, entre ells la nostra revista, que cal agrair però que surten del pressupost anual destinat a cada oficina i no de les grans partides destinades a infraestructura i serveis de les Obres Socials. Les raons poden ser diverses: poc temps d'estar instal·lades, tenir serveis a nivell provincial o de Catalunya, etc. Però la realitat és la ja esmentada: de moment no gaudim de biblioteques, museus, llars de jubilats, dependent de cap caixa.

No és una acusació però si un repte, un motiu de debat. És just que aquestes entitats es comencin a plantejar que, el nostre municipi, com a molts d'altres pobles que en són beneficiaris, també vol ser particip de les inversions en matèria cultural que realitzen les Caixes d'Estalvi catalanes.





OCTUBRE-NOVEMBRE DE 1989

5 d'octubre

El Partit dels Socialistes de Catalunya del municipi denuncia l'augment d'edificabilitat que ha patit la població en els darrers temps. Segons els representants socialistes actualment es concedeix una llicència d'obres cada 90 metres quadrats mentre que abans s'atorgava per cada 125 metres quadrats, la qual cosa podria fer que totes les llicències atorgades en aquestes condicions fossin il·legals atès que el Pla General d'Urbanisme encara no està aprovat definitivament després de les modificacions que s'hi van introduir.

8 d'octubre

Se celebra a l'ermita del Remei el tradicional Aplec del Remei. Pel matí té lloc una missa a l'ermita de la masia amb la participació de la Principal de Llagostera, cobla que després amenitzà el matí amb una ballada de sardanes. Per la tarda continua la festa amb més sardanes a càrrec de les cobles

Nova Flama de Sta. Coloma de Farners i Vila de Blanes. No falta el sorteig d'uns interessants premis. L'Aplec és organitzat per la parròquia de Castell d'Aro.

Es celebra la XXI Reunió Nacional Espanyola de Nefrologia i el XIV Congrés Nacional de la Societat Nefrològica en el marc del Palau d'Esports i Congressos i que reuneix uns mil especialistes d'arreu de l'Estat i de l'estranger. Entre les conclusions del congrés, cal destacar que en el futur, el trasplantament de pàncreas serà la solució per guarir als diabètics que tenen complicacions als òrgans vitals.

12 d'octubre

És temps de congressos. El conseller de Sanitat de la Generalitat, Xavier Trias, inaugura les IX Jornades de Farmacèutics Analistes Clínics que tenen lloc al Palau d'Esports i Congressos, organitzat pel Consell de Col·legis Farmacèutics amb la col·laboració del col·legi de Farmacèutics de Girona.

Fins el dia 15, els especialistes debaten el paper dels laboratoris en les toxicomanies, els marcadors tumorals i oncògens i els mètodes de diagnosi de la SIDA entre d'altres.

Té lloc la III Festa de la Cervesa que enguany s'ha allargat uns dies més aprofitant la festa del Pilar. Unes 50.000 persones varen visitar el recinte de la festa on estaven situades totes les casetes destinades a la venda de cervesa. L'atractiu més important de la festa és la venda de les gerres de record i el concurs de beguda ràpida de cervesa que va guanyar Xavier Gubau. Cada dia s'ofereixen balls populars en el marc del recinte. No gaire bona impressió deixa aquesta edició d'enguany per la manca de cases comercials de cervesa que haurien de ser l'ànima de la festa, per la manca total d'estètica de les casetes i del conjunt del recinte i pel tipus d'estands-bars presents a la Festa.

1 de Novembre

Un sector comercial i industrial del municipi critica la planificació de les obres de construcció de les variants de la comarca i més concretament el tram de variant que haurà d'unir la part de Castell-Platja d'Aro amb la que va des de Calonge fins a Palamós i que es preveu entri en servei provisionalment el proper estiu. La preocupació es basa en que la causa real dels problemes està en els embussos que es formen als semàfors de Sta. Cristina i per tant és per on calia haver començat les obres.

19 de novembre

A les 9 del matí, una mica més de 200 participants enceten la VIIIa. edició de la Marxa dels 20 Km. en un dia asolellat després de les intenses pluges dels darrers dies; el recorregut és l'habitual des del primer any amb sortida a la Plaça d'Europa en direcció a Castell d'Aro passant pel Camí Ral, la Gramoia del Puig, Castell d'Aro, el barri de Crota, Fanals d'Amunt i baixant a Platja d'Aro pel Mas Ros, la platja fins l'arribada. Destacar la particularitat de que cada vegada són més els participants que corren i menys els que caminen; així molts clubs atlètics de la província tingueren la presència dels seus esportistes.





24 de novembre

El Cos Consular acreditat a Catalunya celebra la seva reunió anual a S'Agaró per tal de conèixer més de prop aquesta zona turística on hi estiuegen o resideixen molts ciutadans dels seus respectius països. El prop de mig centenar de diplomàtics tracten en la reunió la problemàtica dels turistes i residents estrangers en el nostre país centrant l'atenció en els propers Jocs Olímpics de Barcelona, de la seguretat ciutadana ressaltant que la xifra de robatoris ha disminuït enguany en un 20 o 30% pel que fa a reclamacions ateses als consolats. També aprofitaren la seva estada a S'Agaró per visitar Girona i la seva zona monumental i l'Alt Empordà.

**MAR
FRANC**

LA MILLOR PELL AL MILLOR PREU

Ctra. a Sant Feliu, 22 - PLATJA D'ARO

Garaje L. DILMÉ

SEAT



ctra. Santa Cristina
Telèfon 81 76 88
PLAYA DE ARO

FOTO-FLASH

Reportajes Fotográficos
Fotografía Industrial
Color - Bodas

ctra. Sant Feliu, 7
Telèfon (972) 81 75 82
PLATJA D'ARO (Girona)

club nàutic port d'aro
Platja d'Aro - Girona



Coordenades geogràfiques:
41°-47'-6" N. 3°-3'-5" E.

FES-TE'N SOCI

VISITA EL NOSTRE
RESTAURANT



**BAR
CAMPINS**

Marion y Fernando

**PLATOS COMBINADOS
TAPAS VARIADAS**

Carrer Església, 13
PLATJA D'ARO



ELS PETITS DEL TENNIS D'ARO CAMPIONS DE CATALUNYA

El passat diumenge dia 26 de novembre fou un dia molt especial per als jugadors més petits i per a l'afició del C.T. d'Aro. L'equip masculí dels caganers es proclamava campió de Catalunya al vèncer en la final al potent equip del C.T. Mataró. L'equip local, que ha militat aquesta temporada en la categoria "bronze", puja de forma automàtica a la categoria "plata" a la qual pertanyerà la propera temporada. Mercès al títol assolit, l'equip dels petits del club se situa entre els 8 millors equips de Catalunya de totes les categories.

Per accedir a la gran final, l'equip local va haver de disputar una lliga entre els següents equips: C.T. Sícoris, C.T. Salou, C.T. Sant Gervasi, C.T. Vendrell i C.T. Santpedor. Els nostres representants guanyaren tots els seus partits, aconseguint la primera plaça per optar a la recta final. Només vuit equips componien el quadre final i aquest cop el sistema de joc era per eliminatòries. En la primera ronda, els tocà en sort el C.T. Vic al que guanyaren per 4 a 1. Ja en semifinals, els nostres petits derrotaven al C.T. Montjuïc per 5 a 2. I ja

en la finalíssima amb el C.T. Mataró que sortia com a favorit, però la bona forma dels nostres petits i una moral "a tope" per fer-se amb el títol, trenquen tots els pronòstics. Els nostres jugadors derrotaren brillantment al C.T. Mataró per 4 victòries a 3.

VICTÒRIES DEL C.T. D'ARO

ADAM BASSAS guanya a David Souto per 7-5, 6-0.

ALBERT DE LA FUENTE guanya a Raul Mingueza per 6-1, 6-0.

FERRAN VENTURA guanya a Josep Ferrer per 6-1, 6-2.

A. BASSAS i F. VENTURA guanyen a D. Souto i J. Ferrer per 7-6, 6-2.

VICTÒRIES DEL C.T. MATARÓ

Julián Alonso guanya a MAGED HAJ-YOUNES per 6-2, 6-2.

Javier Ortiz guanya CARLOS FERNÁNDEZ per 6-1, 6-2.

J. Alonso i J. Itoiz guanyen a A. DE LA FUENTE i M. HAJ-YOUNES per 7-6, 6-4.

Dintre de molt pocs dies, la Junta Directiva del C.T. d'Aro lliurarà un íntim



i emotiu homenatge a tots els seus campions que en aquesta volta ens sembla més que merescut. Serà molt difícil que en un futur es puguin repetir tants títols aconseguits per homes i dones del C.T. d'Aro. En un proper número donarem àmplia informació d'aquest acte.

M.F.



GRILL-RESTAURANT BB

OBERT TOT L'ANY

**UN PARELL DE COSTELLES
A LA BRASA
MOLT ÍNTIMES**



**LA DISCO AMB
MÉS MARXA !!**

CLUB D'ESCACS L'AVENIR FANALENC UN XIC D'HISTÒRIA RECENT

Ara fa cinc anys, en Miquel Sànchez, en Salvador Solé, en Pere Vilarrubias i un servidor ens vàrem reunir i decidírem sentar les bases d'un club d'escacs a Platja d'Aro. Un primer torneig al llavors Hotel Bona, guanyat per Emili Coll del Guixolenc i un curset a l'Escola Pública de la Vall d'Aro foren els primers passos. No teníem ni taulers ni rellotges. Ens els cedia cada setmana el Guixolenc on jo jugava llavors.

Per a fer diners vàrem fer un sorteig de Nadal que ens va anar força bé: es va poder comprar tot el material necessari. Amb aquest material, el sobrant de diners i ganes de fer un club entràrem al Casino on cada any hem organitzat un torneig local per a fer camí i crear les condicions del naixement d'un club.

El Club d'Escacs l'Avenir Fanalenc es dona d'alta a la Federació Catalana d'Escacs el setembre del 87 amb 9 jugadors i 5 infantils. Els cursets han estat permanents des de llavors (temporada turística a part).

L'any passat vàrem quedar sots-campions provincials a tercera categoria! Ja érem a segona provincial! També es va participar al Campionat Provincial Infantil (cinquena posició assolida). Tots els dijous i divendres de tardor, hivern i un bon tros de primavera, al nostre local (Casino), de les 10 de la nit a les 2 de la matinada, hem treballat de valent. Cada cop teníem més gent. En plena eufòria escaquista i a la vista dels resultats, la Federació ens va demanar si voldríem organitzar el Campionat Provincial Individual. Així ho vàrem fer. Durant 7 setmanes al Palau d'Esports i Congressos i el 7 de maig al Guitart Platja d'Aro, més de 150 jugadors hi varen participar dividits en 6 categories; 17 d'aquests jugadors eren de l'Avenir Fanalenc (havíem crescut!).

Aquest Campionat Provincial no s'hagués pogut dur a terme sense el patrocini de l'Ajuntament i la gentilesa del Guitart Platja d'Aro i tampoc sense tot un club treballant benevolament en tasques força ingrates. També la Junta del Casino col·laborà en tasques d'organització.

A les 2 del matí del maratonianà 7 de maig, un servidor cridava pel micròfon en Quimet Bona perquè lliurés el darrer dels 37 trofeus disputats, al sopar de cloenda que reunia entre personalitats i jugadors, unes 130 persones.



Quedaven enrera les 8 setmanes de feina, competició i esportivitat. Quedava enrera el Campionat Provincial de Ràpides de 5 minuts guanyat per Pere Navarro amb en Manel Pijoan del Guixolenc i fill de Platja d'Aro com a sots-campió. Quedava enrera la simultània que el número 1 d'Espanya G.M.I. Miquel Illescas i el M.I. Alfons Romero feren de 5 a 9 de la tarda al Guitart Platja d'Aro amb la particularitat que Illescas feia el primer moviment, Romero el segon i així fins al final i això contra 40

jugadors (38 victòries i 2 empats: Antoni Flores i Josep Raurich).

Quedaven enrera tots els problemes d'organització i el lliurament de 36 trofeus (Beau campió de 2a. categoria i Jordi Díaz campió de menors de 16 anys on Sixte Lleget fou tercer, tots ells del nostre club) quedaven enrera 4 anys de treball: ja érem un **club d'escacs**.

I jo que crido a tot el Club Bisbalenc d'Escacs a la tribuna i es fa lliurament, entre llàgrimes i aplaudiments, del tro-



feu a títol pòstum que l'Avenir Fanalenc otorga a Ramon Bahí, mort de leucèmia quan anava primer a menors de 16 anys. Un moment certament emotiu que ningú de tots els presents podrà oblidar mai, ni en Quimet ni un servidor que havíem portat la corona de flors a l'enterrament en nom del Club, del Casino i de la nostra vila.

«Ramon Bahí va morir tres dies després de guanyar una partida, hores després que la família —per encàrrec seu— ens demanava si es podria seguir jugant a casa seva si ell no estava amb forces de venir al Pavelló».

«No vull flors, vull un fort aplaudiment perquè els escacs són vida i en les seves darreres partides viu en tots nosaltres en Ramon». Aquestes foren les paraules de cloenda del Provincial Individual.

LA SITUACIÓ ARA

Aquest any tenim quatre equips en competició:

- El "A" a segona provincial.
- Els "B" i "C" a tercera provincial.
- L'equip infantil.

Participen 12 jugadors al primer Open "Vila de Blanes". Tenim 33 juga-

dors federats i bastants per federar. Pensem inscriure forces jugadors a diferents torneigs individuals. Farem el primer Campionat Social de la història del club (entenenent que tots els que hem fet cada any, anaven orientats a fer caliu, a fer el club o a consolidar-lo l'any passat).

Voldria deixar clar també, que, fins ara, tot el que s'ha fet, s'ha assolit amb treball no remunerat, és a dir, total i absolutament desinteressat.

Dit això, passem a enumerar els objectius que ens hem marcat:

- Enfortir el nivell de joc i categoria dels nostres jugadors actuals.
- Crear l'Escola d'Escacs oberta a tot aquell que vulgui aprendre el "joc-ciència".
- Augmentar el nombre de fitxes federatives i pujar el primer equip a primera provincial.

– Començar a estudiar un torneig d'alt nivell pels 90 amb jugadors de renom i d'èlite i un Open com el de Lloret.

I això és tot ben resumit. Cal saber però, que no ha estat un camí de roses, que problemes, entrebancs i dificultats n'hi ha degut de tot tipus, que

de dificultats n'hi ha encara i no poques, que els escacs necessiten molt temps i dedicació.

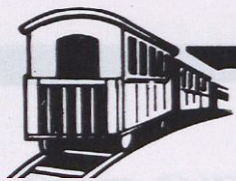
Però cal saber també que no tot s'acaba en la competició. N'hi ha prou en ser soci del Centre l'Avenir Fanalenc per poder jugar amb nosaltres tots els divendres a les 22 h., perquè els fills dels socis vinguin tots els dissabtes a les 15'30 h. al curset per a infants i per poder jugar el Campionat Social d'enguany, etc.

De la quantitat pot sortir la qualitat i, a més, i sobretot, crec que els escacs com a hobby són una medicació formidable contra el "stress" i que per a la mainada farta de jocs sovint nefastos d'ordinador, de vídeos i de "caixa tonta", pot ésser un instrument vital contra l'enquilosament del més perfecte dels ordinadors (potencialment, és clar): el cervell.

MÀRIUS LLEGET

Nota: tota carta enviada al CARRILET per a mi o per al Club, serà contestada.





CLUB D'ESCACS L'AVENIR TANALENC
UN XIC D'HISTÒRIA RECENT

AGENDA

– Dissabte dia 30 de desembre, a les 8 del vespre, a l'església de Platja d'Aro, concert de Nadal a càrrec de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà.

– 31è. Aniversari del Pessebre Vivent de Castell d'Aro.

Representacions a les 7 del vespre:

NADAL, 25 de desembre de 1989.

SANT ESTEVE, 26 de desembre de 1989.

CAP D'ANY, 1 de gener de 1990.

REIS, 6 de gener de 1990.

Diumenge, 7 de gener de 1990.

– Missa del Gall a les 12 de la nit a l'església de Castell d'Aro, amb la coral "El Progrés" de Palamós.

A l'església de Platja d'Aro amb la coral "Harmonia Antoniense".

– 9è. Concurs de Pessebres i Ornamentacions Nadalenques.

– Exposició al Castell de Benedormiens de Castell d'Aro, els dies 24, 25, 26 de desembre de 1989 i 1, 6 i 7 de gener de 1990, de les 5 de la tarda a les 9 del vespre.

– Cavalcada de Reis el dia 5 de gener de 1990.

Platja d'Aro, a les 6 de la tarda.

Castell d'Aro, a les 7 de la tarda.

– Concert de Nadal el diumenge dia 7 de gener de 1990 a Castell d'Aro.

– Festa i ball de presentació del Carnestoltes 1990: dissabte 3 de febrer.

– CARNAVAL: del 22 al 28 de febrer.

Exposició de PRE-HISTÒRIA COMARCAL a les sales de l'Ajuntament de St. Feliu de Guíxols: de l'1 de desembre fins el 7 de gener.

Horari: feiners, de 6 a 8 h. del vespre.

Festius, de 12 a 2 h. de la tarda.

Col·legis, visita concertada.

NAIXEMENTS

Nom i cognoms	Data	Pare/Mare
Laura González Cubas	23/10/89	Rafael/Ma. Auxiliadora
David Exclusa Hortal	30/10/89	Antonio/Maria Elía
Javier Alberca Rosa	22/10/89	Melquiades/Antonia Maria
Antonio Torres Llamas	26/10/89	Antonio/Teresa
Eduardo Cruz Izquierdo	4/11/89	Eduardo/Maria Luisa
Lidia Fuertes Manzano	1/11/89	Manuel/Belén
Ismael Coca Torres	2/11/89	Pedro/Rafaela
Alba Maria Serna Rica	8/11/89	José/Ma. Gracia
Alexandre Varela Vila	17/11/89	Francisco/Sara
Laura Martínez Amezcua	25/11/89	Miguel/Clotilde

MATRIMONIS

Manel Casanova Rutllant amb Sara Santivieri Poch	6/10/89
Joaquín Vall-Ilosera Costa amb Anna Ma. Juanola Marimont	7/10/89
Lluís Frigola Vila amb Anna Alaminos Cobos	7/10/89
Josep Fontanet Casadevall amb Olga Fortuny Villar	8/10/89

Gerónimo Domínguez Carracedo amb Ma. Mercedes Coca Perea	8/10/89
Miguel Carmona Giménez amb Ma. Carmen Campos Pérez	14/10/89
Antony John Murfhy amb Ma. Ángeles Fernández Esteban	11/10/89
Albert Cabrejas Ortega amb Ma. Dolores Castillo Batlle	14/10/89
Ricardo Rodríguez Leonart amb Rosa Maria Torres Cobo	14/10/89
Aquilino Alfageme Santos amb Gemma Guisado Badia	21/10/89
Jordi Perich Romero amb Adolfin Coronado Garcia	21/10/89
Arturo Beiroa Viñas amb Silvia Santamaria Buenaventura	21/10/89
Luis Baena Navalón amb Antonia Santana Algaba	22/10/89
Gerard Sallés Oriol amb Inma Llenas Martí	28/10/89
Jordi Funosas Alsina amb Angela Vila Vilà	29/10/89
Antonio Sánchez Sánchez amb Consuelo Hernández Rubio	4/11/89
José Mediñá Maspocho amb Ma. Mercedes Gasull Font	11/11/89
Jaime Casas Bosch amb Victòria Baró Valls	12/11/89
Javier Rius Ligeró amb Ana Ma. Barenys Figàs	17/11/89
Juan Noguera Fernández amb Rosa Ma. Soler Trigueros	18/11/89
José Ma. Casadevall Costa amb Maria Rosa Serrano Dotes	18/11/89
Francisco Camuñas Fernández amb Antonia Amador Martínez	18/11/89
Juan Pérez Ruiz amb Josefa Salido Zapater	25/11/89
Javier Dalfó Sistané amb Ma. Dolores Mariscot Soley	2/12/89

DEFUNCIONS

Jaime Vinyas Alté	1/11/89
Maria Cama Dausà	25/11/89
Pedro Juanals Puig	25/11/89
Carmen Giménez Lizón	29/11/89

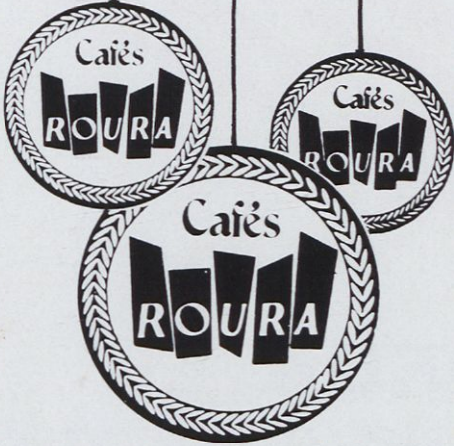
PROPOSTES DE NADAL

Les festes de Nadal és un període de temps semblant a un oasi enmig del desert. I és que des de l'acabament de l'estiu fins el començament del proper són poques les activitats atractives que es fan. Però sortosament amb el Nadal ens vénen una sèrie de propostes interessants. La primera, com no, el Pessebre Vivent de Castell d'Aro aquest ja en el seu 31è. aniversari. Malgrat que es va repetint d'any en any, sempre hi ha novetats per descobrir i el paratge de la Coma convertit en un Pessebre no és quelcom que es pugui veure cada dia. A la vegada tenim l'afegit de l'exposició de pessebres i ornamentacions nadalenques al castell. Per a qui us agradi la pre-història, a l'Ajuntament de St. Feliu hi ha una interessant exposició sobre el tema a nivell comarcal que mereix una visita, per exemple, aprofitant la compra dels diumenges a plaça.





*Bones Festes
de Nadal i Any Nou*



CAFÈS ROURA, S.A.

Sta. Teresa, 24 - Tel. (972) 32 05 48 - 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)

RESTAURANT

CatRei

TERRASSA · GRILL

FORN DE LLENYA

CUINA DE SEMPRE

☎ 81 79 25

CASTELL D'ARO
(GIRONA)



**HOTEL
AROMAR**



**Passeig Marítim, s/n.
PLATJA D'ARO**

Pels vostres banquets, reunions, casa-
ments, comunions..., us oferim el marc
incomparable dels nostres salons.



Fruites

Verdures

Exclòs Préstec

Magatzem de Fruites

Patates

Fruites Tropicals

LLUÍS

LLUÍS PARADEDÀ

Carretera de Santa Cristina, s/n - Telèfon 81 84 85 - CASTELL D'ARO

SERVEI A DOMICILI PER ENCÀRREC

aedes



serveis immobiliaris

administració de comunitats

lloguer d'apartaments

assegurances

EMILI CARRANZA I RODA
FRANCESC ALQUEZAR i PAGÈS
FRANCESC DELGADO i GONZÀLEZ

Agent d'assegurances col·legiat

Administrador de finques

Agent d'assegurances col·legiat

Ctra. Sant Feliu, s/n
Edifici saromar
PLATJA D'ARO
(Girona)